

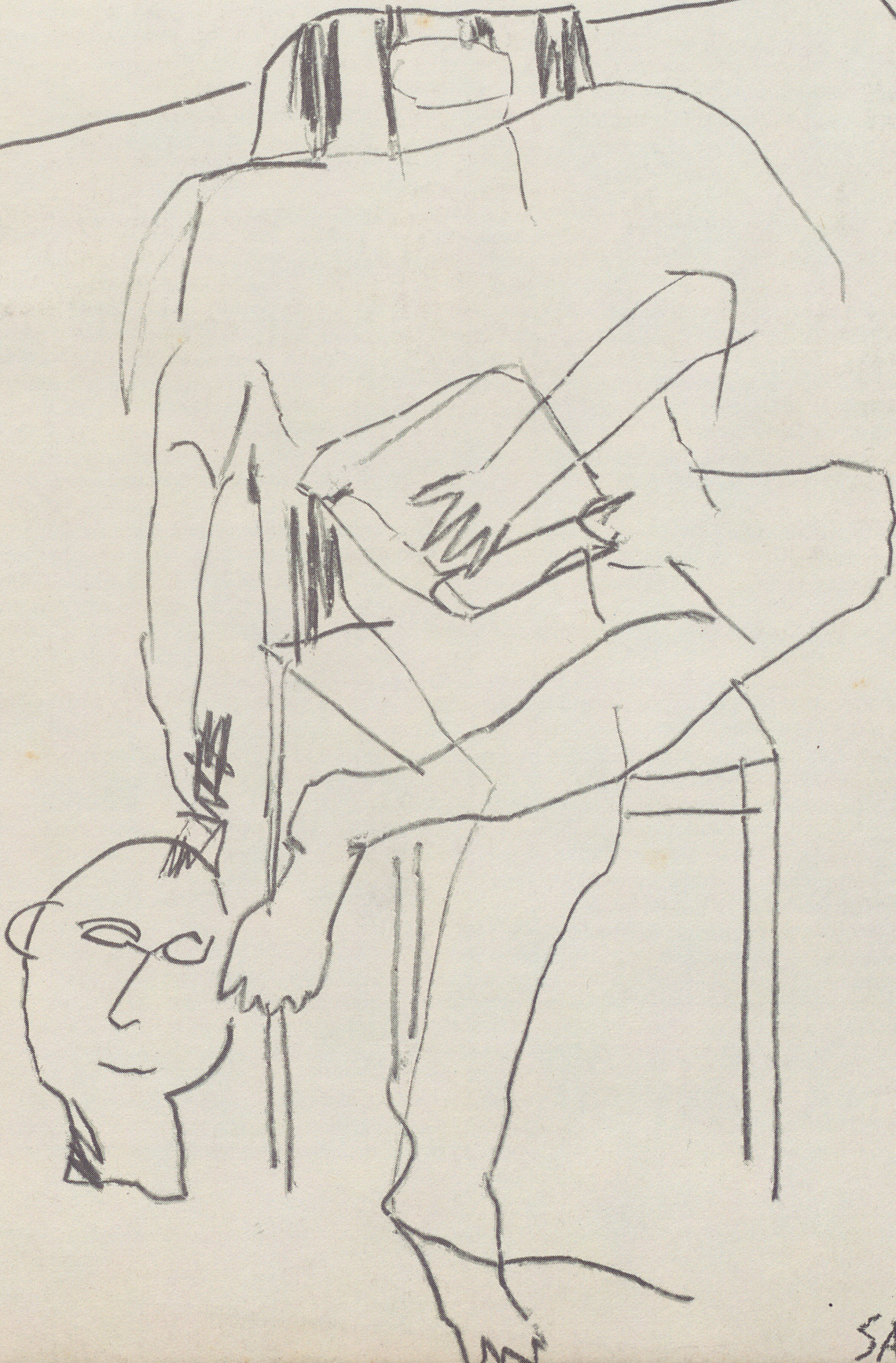

BUTLLETÍ INFORMATIU DE LA
UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA

NÚM. 8

ABRIL 1986

SAPERZ

**BUTLLETÍ INFORMATIU
DE LA UNIVERSITAT DE
LES ILLES BALEARS
Extensió Universitària**

Director: Antoni Bennàssar Roig

Coordinació: Biel Mesquida Amengual.

Consell de redacció: Maria Barceló Crespi, Ramon Bassa Martín, Tomàs Colom Pol, M. Carme Fernández Bennàssar, Mariano J. Fiol Amengual, Josep A. Grimalt Orfila, Bartomeu Mulet Trobat, Climent Picornell Bauçà, Rubén Rial Planas, Sebastià Roig Rigo, Isabel Tapia, Àngel Terron.

Editor: Servei de Publicacions

Redacció: Gabinet de Mitjans de Comunicació.

C/. Miquel dels Sants Oliver, 2.

07012 Palma

Tl. (971) 29 52 00

Coberta: Horacio Sapere

Disseny: Jaume Falconer

Maquetació i montatge: José Hernández

Composició:

Impressió: Jorvich, S.L.

D.L.P.M. 317/84

El Butlletí Informatiu de la Universitat de les Illes Balears no participa necessàriament de les idees i opinions expressades en els seus articles.

SUMARI

Págs.

- 1 Editorial
- 2 Primera reunió del Consell social de la U.I.B. i dues preguntes als seus membres.
- 4 Tesis de llicenciatura i doctorals.
- 7 Article científic.
- 9 Qüestions de joventut.
- 10 Ploma convidada
- 13 El Consell Britànic
- 14 El segon cicle d'Empresarials
- 15 Ajut per a l'ampliació d'estudis a l'estranger.

Poetry & Sons

- 16 La Cuina
- 18 El petit Panoptikon
- 19 Taula d'anuncis per paraules.
- 22 Llibres.
- 24 Jornades sobre drogues.
- 24 La façana de la U.I.B.

**CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"**

EL CAMPUS UNIVERSITARI: OASI I FACTORIA DE SABERS

D'ençà que l'any 1968 començaren a fer-se classes a unes aules de l'Estudi General Lul·lià fins al moment actual, amb l'aprovació per part del Parlament de les Illes Balears d'un pressupost per a la compra de terrenys al campus, han passat molts d'anys i moltes d'històries.

Cal destacar la integració en el món universitari dels dos estudis més antics de les Illes, Magisteri i Ciències Empresarials, així com dels seus respectius edificis. Cal recordar la compra per part del Patronat dels primers terrenys a la carretera de Valldemossa amb un edifici reconvertit en Facultat de Ciències. Cal inventariar la construcció al campus de la nova Facultat de Filosofia i Lletres, després de viure rellogada durant els seus primers anys en els locals d'un institut de BUP. Cal fer presents les obres en procés: per un cantó la nova Facultat de Ciències Biològiques, i per l'altre la remodelació de Cas Jai (la casa dels pagesos de l'antiga possessió) com a centre cultural i residència de professors convidats.

Aquest és l'inventari dels immobles propis de la Universitat que, actualment, resulten insuficients per mor de l'ampliació dels estudis i del nombre d'estudiants. A l'edifici de l'E.U. de Ciències Empresarials hi ha també la Facultat de Dret, amb una situació d'espai molt difícil: els estudiants no caben dins les aules, els professors no tenen despatxos adequats, etc... A l'E.U. de Formació del Professorat d'EGB també hi ha una sobresaturació. A part dels estudis propis de Magisteri, hi conviuen: a) l'Escola Annexa de Pràctiques, b) la Diplomació d'Informàtica, c) els Cursos de Reciclatge de l'ICE i d) un primer curs de BUP.

La manca d'espai físic ha estat el leit motiv d'aquests últims anys a la UIB, que ha continuat creixent en nombre d'alumnes, estudis, serveis i activitats. Durant els dos darrers cursos s'han contrastat dues opcions sobre la conveniència del lloc on havia de créixer la Universitat. Una opinió defensava el fet de col·locar les facultats i escoles dins la ciutat rescatant i remodelant edificis antics; l'altra creia més productiu construir els edificis de bell nou al campus universitari. Ambdues parts aportaven opinions autoritzades d'urbanistes i arquitectes que fonamentaven en matisades raons la seva tria.

Possiblement l'argument definitiu per decidir ubicar el campus, amb totes les facultats i escoles, a la carretera de Valldemossa fou el complex estudi realitzat sobre l'edifici de l'Antic Escorxador, que s'havia pensat com a Facultat de Dret.

Restaurar l'Antic Escorxador i transformar-lo en un edifici universitari suposava un desembossament quasi tres vegades superior a la construcció d'un edifici nou, i això anava acompanyat de greus problemes d'acomodació (aules subterrànies, espais perduts, etc.), amb un preu de manteniment (electricitat, aigua, llocs de feina etc.) cinc vegades més alt que el d'un edifici de nova planta.

Aquest fou l'argument més important que féu prendre la decisió als Serveis Tècnics del Ministeri d'Educació de construir la Facultat de Dret al campus.

Des de llavors han començat tota una sèrie d'accions per definir i consolidar les línies fonamentals de creixement del campus en funció de les necessitats que la societat balear planteja. Vet aquí les fites esquemàtiques d'aquest procés: l'Ajuntament de Palma i la UIB arriben a un acord al començament de 1985 perquè en el Pla General d'Ordenació Urbana els 816 mil metres quadrats que, a més dels 56 mil actuals, han de constituir el terreny del campus es considerin "zona de règim especial".

El Parlament de les Illes Balears, amb el consens de tots els partits polítics, el 28 de febrer de 1986 aprova una llei extraordinària que finança amb 200 milions de deute públic els futurs espais del campus.

Ara mateix, el Director General de Planificació Econòmica del Ministeri d'Educació i Ciència acaba de comunicar un pla que accelerarà la urbanització del campus amb inversions que totalitzaran quasi uns 2 mil milions de pessetes, en diferents tongades.

Primer de tot l'expropiació dels terrenys es durà a terme per la via d'urgència. Després es començaran els projectes de la Facultat de Dret (250 milions), un Edifici Interdepartamental i Aulari Polivalent (250 milions), la remodelació de la Facultat de Ciències (100 milions), la restauració de l'edifici de l'Escola de Ciències Empresarials (60 milions), així com diverses obres d'infraestructura (25 milions).

També hi ha previst un conjunt d'altres projectes: el Centre d'Estudis Avançats amb la col·laboració del Consell Superior d'Investigacions Científiques, les Escoles d'Hoteleria i de Turisme, una residència d'estudiants, un poliesportiu, etc.

El campus universitari del futur més pròxim esdevindrà una vertadera factoria de sabers i un oasi de sabors on la investigació lliure i apassionada es conjugarà amb la bella tasca de la docència quotidiana, en què descobriments i transmissió de sabers seran allora un esforç tens i una festa.

PRIMERA REUNIÓ DEL CONSELL SOCIAL DE LA UIB I DUES PREGUNTES ALS SEUS MEMBRES

El proppassat 13 de gener de 1985 es reuní per primera vegada el Consell Social de la UIB. En aquesta presa de contacte entre els representants de totes les forces socials es crearen diverses comissions de treball entre les quals destacarem la que s'encarregarà de fer el Reglament del mateix Consell.

El president del Consell Social, Carles Blanes, va prendre possessió del seu càrrec el 27 de gener en un acte celebrat a la seu del Ministeri d'Educació i Ciència, el qual presidí el ministre José María Maravall.

Hem fet dues preguntes a cadascun dels membres del Consell Social perquè diguin la seva opinió sobre la manera com enfoquen la UIB. Són les següents:

1.- Quin creis que ha de ser el futur de la Universitat de les Illes Balears?

2.- Quina pensau que ha de ser la vostra tasca com a membre del Consell Social?

GABRIEL LLADÓ

(1) — El futur de la Universitat està en mans del professorat, dels alumnes i dels Òrgans del Govern de la mateixa Universitat, i entre tots tenim el deure de decidir el model d'Universitat que desitjam per a les nostres Illes, i quin ha de ser el projecte de vida acadèmica per al futur. La Llei de Reforma Universitària ha desenvolupat el principi Constitucional d'Autonomia de les Universitats, la qual cosa implica que la nostra Universitat pugui gaudir d'autonomia de govern, autonomia acadèmica i de plans d'estudis, autonomia de gestió i administració dels seus recursos, i, finalment, de capacitat de seleccionar el professorat. En la mesura que sapiguem exercitar aquestes competències, estarem en condicions de superar el model d'Universitat tradicional i aconseguir un centre universitari modern i actualitzat, que, reunint una qualitat docent i investigadora, respongui a les exigències de transformació de la societat i se convertesqui en una institució eficaç per a la prestació a la nostra Comunitat del servei públic de l'educació superior.

(2) — A més de les funcions específiques que comporta el fet d'esser membre del Consell Social, entenc que la meua tasca fonamental ha de consistir a transmetre al Consell, per a convertir-les en realitats, les demandes i els anhels dels diferents estaments de la nostra Societat, per aconseguir una Universitat moderna que respongui a les exigències educatives, científiques i culturals concretes de la nostra Comunitat Autònoma.

CARLES BLANES

1a. pregunta.-

El futur de la Universitat de les Illes Balears pens que no ha de ser allò que jo cregui sinó allò que realment necessita la nostra comunitat, que possiblement no coincideix amb el que podia ser fa deu anys. Per esbrinar-ho serà necessari, en primer lloc, informar-nos de tot el que es fa a Europa, als Estats Units, al Canadà, al Japó, etc.; a continuació, organitzar un gran debat públic i, com a conseqüència d'això, iniciar una enquesta d'opinió amb un grau de fiabilitat suficient entre professionals, empresaris, organitzacions sindicals, estudiants i polítics de tots els partits, per conèixer la seva opinió, les seves necessitats, amb una escala de valors, per elaborar a continuació unes conclusions, que hauran de ser eminentment pragmàtiques, d'acord amb allò que volem i les nostres possibilitats econòmiques, sens oblidar la necessitat d'ampliar i perfeccionar els coneixements adquirits aquí, a l'estranger, que, a més d'aprendre, ens serviran per establir contactes que puguin ser enormement útils en el futur.

Hem d'aspirar a donar uns ensenyaments útils no solament per a nosaltres: han d'adquirir un prestigi i el dia de demà s'han de considerar com els millors del nostre País, i traspasar les nostres fronteres. Els primers beneficiats serem nosaltres mateixos. Per exemple, tenim una activitat turística amb els millors professionals d'hoteleria del món: aprofitem, doncs, aquest prestigi i aquets coneixements, no sols a l'empresa, sinó a la Universitat: ensenyem noves tècni-

ques, ampliem la nostra formació i fomentem els intercanvis entre professors i alumnes, creant la infraestructura idònia per fer-ho.

2a. pregunta.-

Preguntar, escoltar, treballar, coordinar, fer treballar i incordiar amb esperit constructiu, en tot el que sigui necessari, per tractar d'aconseguir el que sigui millor per a la nostra Universitat, què pens que serà també allò més convenient per a tota la societat balear, que té la gran sort de fer feina, viure i aprendre enmig d'aquesta "correntia del món", com deia el nostre Ramon Llull.

LORENZO MULET

1) *Cuál debería ser el futuro de la Universidad de las Islas Baleares:*

Debería construirse el futuro de nuestra Universidad a través de la consecución de los siguientes objetivos:

- a) Adecuación de sus estudios a las necesidades de especialización que la sociedad balear, en sus distintos estratos, demanda.
- b) Puesta en marcha de cursos de reciclaje para los licenciados.
- c) Realización de cursos especiales sobre temas puntuales, dirigidos a empresarios, directivos o profesionales en el libre ejercicio de su especialidad.
- d) Facilitar a los titulados la ampliación de estudios en otras universidades españolas o extranjeras.
- e) Optimización de los recursos humanos y materiales al servicio de la universidad.
- f) Realización de especialidades en aquellos sectores de actividad en que nuestra estructura productiva es experta, a fin de impartir conocimientos y titulaciones en tales ramas del conocimiento.
- g) Establecer un programa concreto para el aprendizaje eficaz de idiomas para nuestros universitarios.
- h) Desarrollo de un plan de coordinación con los sectores empresariales, a fin de que los estudiantes de nuestra Universidad puedan llevar a cabo sesiones de prácticas durante las vacaciones, en aquellos sectores para los cuales se están preparando.

i) Organizar cursos periódicos de reciclaje y actualización de conocimientos, dirigidos al profesorado de nuestra Universidad.

j) Elaborar un programa a medio plazo para la incorporación de los adelantos audiovisuales e informáticos a los métodos y procesos de enseñanza a aplicar en nuestros centros.

k) Desarrollar un plan de mejora y actualización de las instalaciones existentes, para adecuarlas a las necesidades de los profesores y alumnos.

2) *Aportación propia como miembro del Consejo Social:*

Aportar ideas y esfuerzos para contribuir al desarrollo de los proyectos antes apuntados y otros que conforman el programa de desarrollo de nuestra Universidad a cinco años vista, para conseguir la optimización de su funcionamiento y su progresiva adaptación a las necesidades que nuestra sociedad demanda.

ÀNGEL JUNCOSA

SR. ANTONI BENNÀSSAR

Vice-rector d'Extensió

Universitat

CIUTAT

Senyor,

Com a contestació a les seves preguntes respecte al futur de la nostra Universitat, voldria dir el següent:

Com a ciutadà de les Illes i com empresari, voldria una Universitat autònoma, global, diferenciada i relacionada amb l'entorn econòmic i social de la nostra comunitat.

Això vol dir, d'una banda, posar a l'abast del nostre jovent l'ensenyament especialitzat d'aquells coneixements que possibilitin la seva integració al món de la nostra economia, d'acord amb la política empresarial que històricament es dirigeix cap a sectors perfectament diferenciats.

D'altra part, ateses les característiques de l'entorn geogràfic, social, les comunicacions, el clima, etc., de Mallorca, potenciar aquelles activitats culturals (o fins i tot esportives), seminaris, simpòsiums, beques per a investigació i altres, que, a la vegada, generin recursos econòmics i potenciïn la imatge de l'UB.

Per això, la meva tasca com a membre del C.S., sempre d'acord amb el grup social que m'ha donat representació, consistiria a defensar el que he

contestat més amunt, amb respecte per a l'Estatut, i col·laborar tant en l'establiment d'objectius com en la seva realització i en la captació de fons. Així, també considero prioritari el reforçament dels vincles entre la Universitat i l'empresa.

Atentament, Àngel JUNCOSA

RUBÉN HERRERO RODRÍGUEZ

Palma de Mallorca 14 de Febrer de 1986

SR. VICE-RECTOR D'EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA

Creo que el futuro de nuestra Universidad puede ser y será uno de los pilares fundamentales de nuestra Comunidad, donde deberán de apoyarse y arrancar el trabajo, la prosperidad y el bienestar de nuestro Pueblo por medio del conocimiento, la cultura y la investigación, cuestiones imprescindibles y totalmente necesarias para avanzar en nuestro mundo, cada vez más competitivo y que evoluciona con una gran rapidez exigiendo a cada uno de sus pueblos un mayor esfuerzo y preparación, donde el proceso productivo se tecnifica cada día más, pero que desde nuestra Universidad con el apoyo de toda la Comunidad caminaremos seguros.

Deberemos lograr que nuestra Universidad sintonice con las necesidades reales de la sociedad, que no sea un mundo aparte y reducido, sino abierto y conectado con el mundo del trabajo también.

Mi trabajo como miembro del Consejo Social estará encaminado hacia esta vertiente, a fin de lograr que el trabajador, cuando comience su vida laboral y

durante ella, haya adquirido y continúe adquiriendo unos conocimientos que le permitan acceder a un puesto de trabajo manteniéndolo y creando bienestar y prosperidad a la comunidad.

Desde luego es difícil exponer en unas líneas lo que creo que ha de ser el futuro de nuestra Universidad y cual será mi labor como miembro del Consejo Social y más para un trabajador sin estudios universitarios pero con experiencia como sindicalista de los problemas y dificultades que la falta de preparación, por haber carecido de medios para adquirirla, en muchos casos ocasiona a los trabajadores y que nos encontramos cada día.

No obstante espero haber podido reflejar en estas líneas algo de lo que me pedía y que sea de su utilidad.

Atentamente le saluda.

Rubén HERRERO RODRÍGUEZ.

FRANCESC OBRADOR

En resposta a les preguntes que em sol·licitau, considero que en el futur la Universitat té una funció prioritària que és la seva integració dins la vida econòmica, social i cultural de les Illes, i la tasca del Consell Social és vigilar i procurar que aquests objectius es compleixin.

Cordialment,

Francesc OBRADOR

TESIS DE LLICENCIATURA Y DOCTORALS

FACULTAT DE CIÈNCIES

Tesis de llicenciatura

Autora: Francisca FEMENIAS BENNÀSAR

Director: José M. SAA RODRÍGUEZ

Títol: *Contribución al estudio de la reacción diels-aldes de quinonos en medio acuoso.*

Examinada el dia: 18.12.85

Qualificació: Notable

Autora: María Pilar MORENO MALENO

Director: Antoni PONS BIESCAS

Títol: *Aspectos relacionados con el diseño de Tesis Bioquímica de toxicidad, basados en parámetros sensibles del metabolismo de los aminoácidos.*

Examinada el dia: 19.11.85

Qualificació: Excel.lent

Autora: María Jesús ARRANZ CALDERÓN

Director: Eduard PETITPIERRE VALL

Títol: *Estudio de la variación aldenzimatra de podarcis unfordi y podarcis pityusensis en poblaciones de Mallorca.*

Examinada el dia: 19.02.86

Qualificació: Excel.lent

Autor: Miquel CARBONELL DUESA

Director: Ramón BERGUEIRO LÓPEZ

Títol: *Estudio de la evaporación del crudo de petróleo Asalia medio y de gasolina super 97.*

Examinat el dia: 06.02.86

Qualificació: Excel.lent

Autora: Elena SÁNCHEZ LLADÓ

Director: Andreu PALOU OLIVER

Títol: *Aportaciones metodológicas al estudio del metabolismo nitrogenado: Determinación de Aminoácidos y Urea, y condiciones de determinación de actividades enzimáticas en microalgas.*

Examinat el dia: 19.11.85

Qualificació: Excel.lent

Autora: María Luisa FORCEN NÚÑEZ
 Director: Elba CONTRERAS VIGURIA
 Títol: *Síntesis y comportamiento de Electrolitos 1:1 en disolventes no acuosos a 25°C.*
 Examinat el dia: 18.12.85
 Qualificació: Excel.lent

Autor: Pablo Vicente ESCRIBA RUIZ
 Director: José Manuel GONZÁLEZ ROS
 Títol: *Fijación de ³H-5-Hidroocitriptamina A, membranas totales de cerebro de Pollo (Gallus domesticus, L.).*
 Examinat el dia: 12.11.85
 Qualificació: Excel.lent

Autor: Gabriel OLMOS BONAFÈ
 Director: José Manuel GONZÁLEZ ROS
 Títol: *Estudio de la fijación del ácido (³H) Kaínico en membranas de cerebro de pollo (Gallus domesticus, L.).*
 Examinat el dia: 12.11.85
 Qualificació: Excel.lent

Autor: Pere MARCH MASCARÓ
 Director: Felicià GRASES FREIXEDAS
 Títol: *Estudi dels sistemes Tecnei-Tolve-3,4, Ditiol i Tecnei-2,5-Dimercapto- 1,3,4-Tiadiazole.*
 Examinat el dia: 18.12.85
 Qualificació: Notable

Autora: Magdalena IGLESIAS MARROIG
 Director: Eduard PETITPIERRE VALL
 Títol: *Estudios citogenéticos en parejas de alto riesgo.*
 Examinada el dia: 25.11.85
 Qualificació: Notable

Tesi doctoral

Autora: Catalina CABOT BIBILONI
 Director: Joan BARCELÓ COLL
 Títol: *Aspectos fisiológicos de la fitotoxicidad por cadmio.*
 Examinada el dia: 6.11.85
 Qualificació: Excel.lent cum laude.

FACULTAT DE FILOSOFIA I LLETRES

Tesis de llicenciatura

Secció de Filologia Catalana:

Autor: Antoni I. ALOMAR CAÑELLAS
 Director: Joan MIRALLES MONSERRAT
 Títol: *La versió catalana de l'Epitoma rei militaris, de Vegeti: introducció i transcripció del manuscrit del s.XIV de la Biblioteca Bartomeu March.*
 Examinat el dia: 15.11.85
 Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Secció de Filosofia:

Autor: Pere GÓMEZ PALLISER
 Director: Juan VERMEL BERETTA
 Títol: *O inmediatez estética o devenir ético.*
 Examinat el dia: 11.11.85
 Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Martí BARBER PONS
 Director: Juan VERMEL BERETTA
 Títol: *Conocimiento y voluntad en Schopenhauer.*
 Examinat el dia: 11.11.85
 Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Mateu CABOT RAMIS
 Director: Juan VERMEL BERETTA
 Títol: *Habermas y el concepto de trabajo en Marx.*
 Examinat el dia: 18.11.85
 Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Tesis doctorals

Secció de Filologia Hispànica:

Autora: Maria PAYERAS GARAU
 Director: Fco. José DÍAZ DE CASTRO
 Títol: *La colección Colliure y los poetas del Medio Siglo.*
 Examinada el dia: 20.12.85
 Qualificació: Apte cum laude

Autora: Aina P. TRAPERO LLOBERA
 Director: Antoni TORDERA SÁEZ
 Títol: *Análisis del espectáculo: la vida del Rey Eduardo II de*

Inglaterra, de Christopher Marlowe y Bertold Brecht.

Examinada el dia: 21.01.86
 Qualificació: Apte cum laude

Secció de Filosofia:

Autor: Francesc TORRES MARÍ
 Director: Diego SABIOTE NAVARRO
 Títol: *Naturaleza y política en Hobbes.*
 Examinat el dia: 4.11.85
 Qualificació: Apte cum laude

Secció d'Història General:

Autor: Josep AMENGUAL BATLE
 Director: Guillem ROSSELLÓ BORDOY
 Títol: *Origen del cristianisme a les Balears i el seu desenvolupament fins a l'època musulmana.*
 Examinat el dia: 26.10.85
 Qualificació: Apte cum laude

Autor: Josep Francesc LÓPEZ BONET
 Director: Álvaro SANTAMARÍA
 Títol: *El diezmo en el Reino de Mallorca y en la estructura económica de la Procuración Real (1315-1396).*
 Examinat el dia: 26.10.85
 Qualificació: Apte cum laude

Autor: Florenci SASTRE PORTELLA
 Director: Álvaro SANTAMARÍA
 Títol: *La isla de Menorca en el Tránsito a la modernidad.*
 Examinat el dia: 26.10.85
 Qualificació: Apte cum laude

Secció de Psicologia:

Autora: Gisèle MARTY BROQUET
 Director: Alfred GÓMEZ BARNUSELL
 Títol: *Papel de la concepción de la memoria en la evolución de la psicología científica.*
 Examinada el dia: 28.06.85
 Qualificació: Apte cum laude per unanimitat

A la relació de Tesis de Llicenciatura dels Departaments de Lletres apareguda en el número anterior del B.I. s'hi va produir un error important: en molts de casos figuren com a directors de les

tesines els presidents dels tribunals. Rectificam donant la llista dels casos en què hem detectat l'error.

Tesis de llicenciatura

Secció d'Història:

Autora: Margalida BERNAT ROCA
Director: Guillem ROSSELLÓ BORDOY
Títol: *Els teixidors de Mallorca*.
Examinada el dia: 28.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autora: M. Àngels TRAPERO LLOBERA
Director: Àlvaro SANTAMARÍA ARÁNDEZ
Títol: *El Consulado de Mar de Mallorca: fuentes documentales*.
Examinada el dia: 29.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autora: Magdalena RIERA FRAU
Director: Guillem ROSSELLÓ BORDOY
Títol: *Prosopografia dels ulamà i fuqahâ' de les illes orientals d'Al-Andalus*.
Examinada el dia: 29.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autora: Maria PERELLÓ MAS
Director: Àlvaro SANTAMARÍA ARÁNDEZ
Títol: *Pere el Cerimoniós i Menorca a través del Llibre Vermell*.
Examinada el dia: 28.5.85
Qualificació: Excel.lent

Autora: Maria VALLS BERTRAND
Director: Àlvaro SANTAMARÍA ARÁNDEZ
Títol: *Sistema fiscal y deuda pública en Mallorca: 1425-1426*.
Examinada el dia: 28.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Gabriel PONS HOMAR
Director: Guillem ROSSELLÓ BORDOY
Títol: *Estudi de les ceràmiques indígenes al període posttalaiòtic*.
Examinat el dia: 30.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autora: Elvira GONZÁLEZ GONZALO
Director: Antoni ARRIBAS PALAU
Títol: *Cerámica de relleno de una bóveda de la catedral de Mallorca*.
Examinada el dia: 30.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Bartomeu CARRIÓ TRUJILLANO
Director: Sebastià SERRA BUSQUETS
Títol: *El regionalisme a Mallorca: "La Veu de Mallorca" (1900-1931)*.
Examinat el dia: 31.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Bernat BENNÀSSAR COLL
Director: Catalina CANTARELLAS CAMPS
Títol: *Ricardo Anckermann y la pintura mallorquina del siglo XIX*.
Examinat el dia: 9.7.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Secció de Geografia:

Autor: Miquel GRIMALT GELABERT
Director: Pere SALVÀ TOMÀS
Títol: *La població dins l'espai del Pla de Sant Jordi*.
Examinat el dia: 31.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autora: Joana M. PETRUS BEY
Director: Pere BRUNET ESTARELLAS
Títol: *El transporte aéreo de la isla de Menorca*.
Examinada el dia: 31.5.85
Qualificació: Excel.lent per majoria

Autora: Raquel RODRÍGUEZ GOMILA
Director: Pere SALVÀ TOMÀS
Títol: *Santa Catalina: l'arreal de ciutat*.
Examinada el dia: 31.5.85
Qualificació: Excel.lent per majoria

Secció de Filosofia:

Autor: Josep VIGIL MULET
Director: Juan Luis VERMEL BERETTA
Títol: *Sobre la fe y la Ilustración en la fenomenología del espíritu de Hegel*.
Examinat el dia: 31.5.85
Qualificació: Excel.lent per majoria

Autor: Bartomeu PROHENS PERELLÓ
Director: Albert SAONER BARBERIS
Títol: *El biologismo de Boulainvilliers a Gobineau*.
Examinat el dia: 3.7.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Secció de Pedagogia:

Autor: Jaume PERICÀS FRANCO
Director: Martí MARCH CERDÀ
Títol: *Lenguajes de programación*.
Examinat el dia: 30.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autora: Aina COLOM UMBERT
Director: Gabriel JANER MANILA
Títol: *Literatura infantil: una experiència didàctica*.
Examinada el dia: 30.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Francesc RAMIS GÓMEZ
Director: Rafael BISQUERRA ALZINA
Títol: *Metodología de la enseñanza-aprendizaje de la lectura utilizada en Mallorca*.
Examinat el dia: 30.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Secció de Filologia Hispànica:

Autora: Mary Catherine SWEENEY
Director: Josep A. GRIMALT GOMILA
Títol: *La obra narrativa de Eduardo Mendoza. Estructura narrativa en La verdad sobre el caso Savolta*.
Examinada el dia: 22.5.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Jaume GARAU AMENGUAL
Director: Josep SERVERA BAÑO
Títol: *Vida y obra de Antoni Gual*.
Examinat el dia: 2.7.85
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Parl des d'un lloc que jo no sé

per Teresa Riera

Escric d'un temps que no existeix,
parl des d'un lloc que jo no sé
tremola el plomí i sofreix
quan la mà empeny va i ve
del sentit nat a la factura:
midar els mots de l'escriptura.
Escric d'un temps assus-suaquí
i parl d'un lloc arran de mi.

Biel Mesquida
("Teoria").

El tòpic que els ordinadors revolucionarien la ciència, la tecnologia i fins i tot la mateixa societat, en aquests moments comença a ser una realitat. La Informàtica i els ordinadors, en sortir dels seus primitius refugis (les universitats i les grans empreses), han irromput a la vida quotidiana: els rebuts de llum, les nòmines, els estats de comptes, les multes de trànsit, etc..., s'elaboren amb l'ajut d'un ordinador, per això cada cop es fa més necessari conèixer el seu món, de la mateixa manera que després de la introducció de la impremta fou essencial aprendre a llegir.

La Informàtica és la tècnica que tracta de la informació especialment per mitjans automàtics; la característica més important d'un ordinador és, de molt, la seva capacitat per a processar la informació d'una manera ràpida i precisa. Informatitzar-se suposa familiaritzar-se amb la màquina, el teclat, les convencions pròpies del tema, i amb un conjunt de conceptes nous per relacionar-nos amb els elements que hi ha a l'interior de la màquina i que no es poden veure, tals com emplaçaments de memòria, arxius, programes i dades.

L'ordinador, tal com el concebem actualment, és un invent que encara no té cinquanta anys d'antiguitat (el primer ordinador pròpiament dit és l'anomenat ENIAC-Electronic Numerical Integrator and Computer-, construït el 1946), i, malgrat això, en un espai tan curt de temps ha penetrat a les nostres vides. Com és possible que només en unes dècades s'hagi arribat a un nivell tan alt d'implantació? La resposta cal buscar-la en l'espectacular progrés experimentat en el camp informàtic, en el de la microelectrònica i en el de les comunicacions. Per arribar a comprendre-ho potser cal fer

Una mica d'història

Comptar i fer càlculs aritmètics ha estat sempre una preocupació per a l'ésser humà: malgrat que en un començament confiava en el seu cervell per efectuar càlculs, la idea d'emprar mitjans mecànics o semiautomàtics per a la realització d'operacions aritmètiques que l'alliberin de les tasques rutinàries que exigeixen un gran esforç mental és molt antiga.

Molt probablement l'home primitiu va començar fent servir els dits per a realitzar càlculs senzills (d'on deriven els termes dígit i digital), més tard es va ajudar amb cordes amb nusos fets a intervals regulars, i els egipcis agruparen pedretes de deu en deu.

El primer instrument pròpiament dit va ser l'àbac. El seu origen es remunta als segles II o IV a. C. i en la seva forma més senzilla consistia en unes taules amb unes esclatxes en què, a la primera, es col·locaven tantes pedres com unitats s'havien de representar i, a la segona, tantes com desenes, i així successivament. La seva construcció va anar evolucionant: se'n canviaren les esclatxes per tiges fins arribar a la forma actual. L'àbac va suposar un gran avenç per a les cultures que el van adoptar (avui dia, encara que amb formes més evolucionades, es fa servir a molts països, especialment de l'Extrem Orient), va facilitar la manipulació de les quantitats però no va aportar res de nou al concepte de càlcul ni a la seva automatització.

El primer pas important en aquest camí el féu el filòsof i matemàtic Blaise Pascal (1623-1662), amb la construcció, l'any 1642, de la primera calculadora o màquina de calcular mecànica de la història. Es tractava, en realitat, només d'una màquina de sumar, ideada per Pascal (quan tenia 19 anys) per ajudar el seu pare, que era recaptador d'impostos. Aquesta màquina constava d'un conjunt de rodes dentades, cadascuna numerada (del 0 al 9). Quan una roda passava del 9 al 0 després d'una volta completa, arrossegava un número, dècima part de volta, i la roda situada a la seva esquerra incrementava en una unitat el número de lectura (com ara fa un comptaquilòmetres o el comptador del gas o l'electricitat). Aquest procediment de ròssec automàtic és la principal aportació de la màquina de Pascal però no l'única, ja que també comptava

amb un dispositiu de memòria que acumulava els resultats, i a més a més introduí la representació numèrica en base decimal.

Per efectuar una multiplicació amb la màquina de Pascal calia recórrer a sumes successives. Fou el filòsof i matemàtic alemany Gottfried Wilhelm von Leibniz (1646-1716), un dels creadors de la lògica matemàtica i cofundador del càlcul infinitesimal, qui el 1671 construï una màquina que feia les quatre operacions matemàtiques (calculadora universal) a base de recórrer a rodes esglaonades que permetien la multiplicació directa.

La màquina de Leibniz va suposar un pas endavant en el coneixement de les tècniques de la mecànica de precisió; va ser ell, també, qui va tenir la idea que escrivint els números en base 2 se simplificava la construcció de la calculadora.

Les màquines mecàniques de càlcul s'han vingut utilitzant àmpliament fins als nostres dies tant en forma de màquines registradores com de calculadores de taula; s'han anat perfeccionant i sofisticant però en síntesi contenen les tècniques utilitzades per Pascal i Leibniz en els seus models.

Cap de les màquines que hem esmentat no es pot considerar com a màquina automàtica, ja que requereixen la contínua intervenció d'una persona per introduir noves dades, efectuar les maniobres que implica cada operació i anotar els resultats intermedis. El desig d'evitar aquestes maniobres enutjoses i repetides sempre exposades a error va portar a idear una màquina capaç de fer càlculs automàticament, és a dir, sense intervenció humana durant el procés, i amb la precisió i l'exactitud desitjades.

El matemàtic anglès Charles Babbage (1792-1871) fou el primer a intentar solucionar aquest problema projectant l'anomenada *màquina analítica* d'ús universal, que mai no va poder construir perquè superava de molt la tecnologia de l'època. Prèviament havia tingut la idea de construir la que anomenaria *màquina de diferències*, però quan era a la meitat de la realització abandonà el projecte perquè va concebre una màquina més potent i més ambiciosa, la que anomenà *màquina analítica* (1831). Resulta sorprenent l'analogia del disseny de Babbage amb els ordinadors d'avui dia.

Babbage dedicà la resta de la seva vida i bona part de la seva fortuna a intentar construir el que mai no

arribà a ser una realitat. Va morir deixant poques dades dels seus treballs. Per a conèixer-los cal recórrer als escrits d'una alumna seva, la filla de Lord Byron, Lady Ada Augusta, comtessa de Lovelace, que de fet va ser la primera programadora de la història.

Babbage va fer servir el sistema de targetes perforades per a subministrar les dades d'entrada i per a controlar la màquina analítica. Prengué aquesta idea de Joseph Marie Jacquard, mecànic francès que el 1801 patentà un teler controlat automàticament per una successió contínua de targetes perforades prèviament. Aquest mètode es va estendre a tota classe de dispositius mecànics, el més conegut dels quals és la pianola.

Malgrat l'avenç realitzat per Babbage en el camp del càlcul, la informació continuava sent estrictament numèrica. Seria l'estadístic nord-americà Herman Hollerith (1860-1929) qui el 1890 aportaria la idea de codificar qualsevol tipus d'informació mitjançant el sistema de targetes perforades: la primera aplicació pràctica de la idea de Hollerith fou el processament de dades per al cens de població de 1900 dels EEUU. Les diferents característiques de la població s'indicaven mitjançant la perforació en llocs específics d'una targeta: els forats després els llegia un dispositiu elèctric i es comptaven mecànicament. Hollerith el 1896 crea la Tabulating Machine Company per fabricar el seu equip de tractament de targetes, que el 1911 es fusionà amb altres companyies per formar la Computing-Tabulating-Recording Company, que el 1924 canvià de nom pel definitiu d'IBM (International Business Machines Corporation).

Després de la mort de Babbage, no es porta a terme cap intent significatiu de construcció de calculadores fins a la dècada de 1930-1940, que a Alemanya i als EE UU s'iniciaren projectes en aquest sentit. Així, el 1938, l'alemany Konrad Zuse construïa una calculadora mecànica, la A1, sense tenir aparentment coneixement dels treballs de Babbage. Més tard, l'any 1941, construï una altra màquina, la Z3, que funcionava amb relès electromagnètics i que es consideraria la primera calculadora general amb programa controlat que va ser operativa. Però el treball de Zuse es va interrompre amb la segona guerra mundial i per això va tenir poca influència.

L'últim predecessor dels ordinadors electrònics moderns és una màquina amb dos pares, Howard H. Aiken, físic de la Universitat de Harvard, i Thomas J. Watson, primer director d'IBM, i dos noms: Mark i

ASCC (Automatic Sequence Controller Calculator).

Aiken (1900-1973), a diferència de Zuse, coneixia els treballs de Babbage, i el 1937 proposà la construcció d'una calculadora electromecànica de caràcter general, que acabà el 1944 i a la qual donà el nom de Mark I. Encara que era una màquina molt lenta comparada amb les actuals, suposà la primera realització del somni de Babbage. Però aquesta màquina, com d'altres de tecnologia electromecànica, presentava diverses dificultats: la limitació de la velocitat de càlcul imposada per la inèrcia de les parts mòbils; la lentitud d'execució dels programes, motivada pel gran consum de temps que es produïa en introduir les instruccions amb targetes perforades i pel fet que les havia de seguir per separat, i un funcionament poc fiable que exigia vigilància contínua.

Per resoldre aquests problemes hi havia dues vies. D'una banda, millorar el temps de resposta dels circuits amb noves tecnologies i, de l'altra, modificar les estructures dels models amb noves concepcions de sistemes de càlcul. Van ser aquestes dues idees les que van proporcionar els nous desenvolupaments fins a aconseguir els models actuals. Pel que fa a la primera via, no s'havia pogut fer mai res sense l'avenç de l'electrònica, ciència jove que al començament dels anys quaranta havia passat la fase experimental i permetia passar a la fabricació en sèrie de les *vàlvules de buit* (inventades per Lee de Forest el 1906), en què els elements mòbils són els electrons i que permeten transmetre la informació mitjançant corrents elèctrics a velocitats que s'aproximen a la de la llum, que per descomptat són molt superiors a les que es podien aconseguir amb elements mecànics.

(Segueix al núm. 9)

QÜESTIONS DE JOVENTUT

ÉS POSSIBLE LA DESPOLITITZACIÓ DE LA UNIVERSITAT?

Aquesta pregunta es pot contestar des de diverses òptiques, ideologies, i fins i tot segons diverses moralitats, i em sembla que la resposta o respostes no són definitives, ja que aquestes qüestions són molt opinables i relatives, i depenen de l'evolució de la societat global i de la societat concreta en la qual es duu a terme la convivència universitària.

Ara bé, des de la meua concepció de la convivència social i universitària, no crec que sigui possible parlar de despolitització de cap activitat humana, si la política no l'associem únicament i exclusiva amb la dinàmica impulsada pels partits polítics, sinó que més aviat l'entendem com una forma o sistema de relacions entre un conjunt de persones, institucionalment organitzades en el cas de la Universitat: és la forma com s'organitza la vida col·lectiva de la Universitat, en què incideixen els diversos grups que conformen aquest col·lectiu, amb les seves regles de joc, amb les corresponents lluites internes, amb diverses contradiccions estructurals, que en definitiva són l'expressió de les diverses postures davant la problemàtica universitària, amb les corresponents influències externes a la Universitat.

La convivència a la Universitat no és més que un reflex del procés de politització de la societat, o, dit d'una altra manera, la politització de la Universitat depèn del sistema de politització que viu la societat global i de la societat concreta en què està situada, encara que no siguin absolutament coincidents, ja que

institucionalment la Universitat té les seves característiques pròpies.

Dic tot això perquè em pareix que ens volen fer veure que la Universitat, necessàriament, s'ha de despolititzar per poder complir la funció que li és pròpia, per poder oferir a la societat uns coneixements, una investigació i una ciència neutres, sempre amb el suport d'una tècnica... Res més llunyà de la realitat i de la possibilitat, perquè, si és veritat que s'ha de lluitar per una objectivació de la ciència, per exemple, aquesta està condicionada per tot un sistema global, una tècnica, per les circumstàncies en què es duen tals o tals investigacions, o també per la manera com es duu a terme la transmissió dels coneixements. Evidentment que aquí no es tracta d'explicar tots els mecanismes que incideixen en aquesta situació complexa, sinó de fer veure la importància que té aquesta complexitat, i l'òptica i la metodologia per analitzar la realitat universitària, la qual cosa resultarà bastant subjectiva, ja que dependrà del sistema que utilitzi cada observador.

M'agradaria que aquestes paraules s'interpretessin des de la visió dels estudiants universitaris, en concret de la Universitat de les Illes Balears, per fugir de l'excessiva globalització d'aquests tipus d'anàlisis: és a dir, que pareix que els estudiants han entrat dins la dinàmica que vol el "poder", i no sempre el "poder" d'aquesta universitat sinó un poder amb un significat

molt més ampli, al qual convé alimentar la despolitització de la Universitat.

Se sol afirmar que els estudiants universitaris actuals són molt més pragmàtics que els de generacions anteriors, ja que la conflictivitat estudiantil pareix que ha minvat bastant, i el col·lectiu estudiantil dona una imatge conformista: pareix que les seves preocupacions més estrictes són exclusivament acadèmiques, més encara: volem dir que pensen només a aprovar les assignatures, o tenir un bon expedient durant la carrera per poder trobar una bona col·locació, sense gaire més inquietuds, encara que probablement hi ha moltes excepcions que confirmen la regla.

I el possible mercat de treball, l'atur, la qualitat d'ensenyança, la participació en la gestió universitària..., no necessiten cap tipus de qüestionament?; la Reforma Universitària, és correcta?; no té cap inconvenient?; hi haurà una autèntica autonomia universitària?, o no deu ésser que aquesta "despolitització" és una politització des dels grups diversos de poder que conformen la nostra societat, al marge dels estudiants? El que segurament resulta més conflictiu de tot això és, des d'una reflexió ètico-social, la intervenció política des d'àmbits no estrictament universitaris. (Aquí no vull referir-me pròpiament a la composició del Consell Social).

Perquè una universitat serà autònoma des del moment que ella mateixa sigui autosuficient, almanco en la seva capacitat decisòria, quan pugui elegir ella mateixa el tipus de professorat, elaborar els seus plans d'estudis, confeccionar i distribuir el seu propi pressu-

post i fer que sigui suficient per cobrir les seves necessitats docents i investigadores, i no dedicar-lo en un tant per cent molt elevat al capítol de personal, quan pugui elaborar el seu currículum d'estudis, en definitiva, quan disposi de la seva pròpia potestat de gestió interna, i del material humà i científic correctes perquè no tan sols li sigui possible cobrir les demandes de la societat il·lenca, sinó que pugui tenir l'entitat corresponent perquè hom la consideri com a tal.

Aquestes condicions encara no es compleixen, almanco en la seva totalitat, si bé s'ha de dir que pareix que, algunes, ja inicien un petit procés positiu de cara a la seva adquisició.

Crec que els estudiants poden tenir un paper fonamental en un moment de canvi i aprofitar les circumstàncies afavoridores d'una certa dinàmica de renovació interna de la Universitat de les Illes Balears per aconseguir una més àmplia democratització de les seves estructures.

Ara que es reconverteixen els departaments, els òrgans de govern, els centres, els estudis, etc., d'aquesta Universitat, és el moment de generar una certa dinàmica de canvi, per avançar cap a una Universitat de les Illes Balears més científica i democràtica, i a l'altura que la nostra societat necessita, sense oblidar, naturalment, els avantatges i inconvenients que es deriven de l'estructuració que imposa la Llei de Reforma Universitària.

Bartomeu Mulet Trobat

PLOMA CONVIDADA

33 INTERROGANTS PER A MIQUEL ÀNGEL RIERA

B.M.A.

1.- Definició íntima de Cultura.

En línies generals, crec que cultura és el conjunt de factors que, a partir d'un moment excels, varen fer possible que l'home es posàs a caminar utilitzant només dos peus. La definició íntima faria referència a tot allò que ens permet aspirar a tenir dret a seguir caminat-hi.

2.- Què voldries ésser durant una hora i un sol pic?

Tantes coses! Un gran escriptor, un déu pagà, una criatura fascinant. El mal és que, després, no podria

acceptar haver-ho hagut de ser un sol pic, durant una hora.

3.- Si un avantpassat teu fos: a) un inventor, b) un revolucionari, c) un poeta, d) un poderós, e) un artista, qui seria?

a) L'ésser anònim, prodigiós, que inventà la roda; b) Jesús de Nazareth; c) potser Ausiàs March, depèn del moment; d) qualsevol que sabés viure i conviure com si no ho fos; e) mon pare, gràcies al qual existesc.

4.- Dins quin gènere i espècie et classifiques en el Reialme de la Literatura Catalana?

Gènere, masculí singular. Espècie, la d'aquells

que, de tant fervor, més que lletraferits són lletraaccidentats. Dins el regne que esmentes, hi visc amb això que se'n diu un permís de residència temporal, mentre es tramita molt lentament i amb moltes dificultats la meva agosarada sol·licitud de ciutadania. No, no parl amb falsa modèstia. La paraula escriptor, essent un substantiu, funciona, curiosa i molt significativament, com a adjectiu. No s'és escriptor pel senzill fet d'escriure. Un metge, un esportista, ho són pel simple fet d'exercir la medicina, de practicar un esport. És perfectament vàlid el concepte "mal metge" o "mal esportista". No ocorre així amb el d'escriptor. "Mal escriptor", no s'ho pot esser: és un concepte impossible per quant inclou una contradicció flagrant. S'accedeix a ser escriptor a partir d'un determinat nivell quant als resultats obtinguts. Un mal escriptor, senzillament, no és un escriptor. Tot el meu esforç va encaminat a merèixer, amb justícia, el qualificatiu d'escriptor. Encaram més: el de bon escriptor, és a dir, d'escriptor doblement bo. Si això arribàs a ocórrer, sols llavors podria sentir-me de veritat "dins" aquest regne meravellós que és el de la literatura catalana. De moment, no m'he atrevit mai a utilitzar aquesta paraula, que és sagrada, referint-me a mi.

5.- Digue's cinc "m'agrada" i cinc "me desagrada" i el perquè.

M'agrada la gent bonassa. M'agrada la gent intel·ligent. M'agrada la gent bella. M'agrada la gent amb tant de seny que sap perfectament quan és arribat el moment de prescindir-ne i quan acaba aquest moment. I m'agrada la gent dotada de gràcia. Ella és la meva gent, aquella per la qual don cada minut de la meva vida. Per tot això mateix, m'horroritza la gent que representa el negatiu de tot això. D'ells no en vull saber res, no en vull rebre ni favors. Ells són "lo otro", que deia en García Lorca.

6.- Quina part del teu cos tens més gelosa?

Aquella on es localitza el sentiment de la pròpia dignitat, supòs que pels suburbis del cervell.

7.- Indica els gests psíquics i físics que fas quan comences a escriure.

Gest psíquic, el del major dinamisme. Gest físic, el de la major immobilitat. Un poc com l'actitud dels visionaris quan esperen veure aparèixer la Mare-de-Déu dins una alzina.

8.- Llista de convidats (mínim 33) a la festa del teu aniversari.

Tots aquells que estan dins les coordenades definides a la pregunta cinquena. Sortosament, sou molts i no cal pensar, de moment, en el suïcidi.

9.- Explica fil per lletra les coses, els fets, les situacions, etc., que et resulten difícils.

Unificant conceptes, ja que coses, fets, situacions i esdeveniments són una sola i la mateixa cosa, me resulta difícil enfrontar-me a tot allò que no sé on té el mànec per agafar-ho. Així, enfrontar-me a un beneit, a un boig o a una persona maligna, me resulta tan difícil que, davant d'ells, som un perdedor nat.

10.- Si fossis conseller de Governació, quina seria la primera ordre que donaries? I si fossis conseller d'Educació i Cultura?

La primera ordre que donaria, com a conseller de governació, és que se m'acceptàs immediatament la meva dimissió.

Si fos conseller d'educació i cultura, no donaria cap ordre: utilitzaria la persuasió. Demanaria a ca nostra que s'oblidassin de mi per una temporada i me dedicaria, dia i nit, a demostrar fins a quin punt estimo el meu poble.

11.- Conta en edició íntegra el teu darrer somni.

Els meus somnis són tan infreqüents com èfimers. Ara mateix, per contestar, n'hauria d'inventar un, probablement eròtic.

12.- Fes un spot publicitari de cadascun d'aquests productes culturals: a) d'una pel·lícula clàssica, b) d'un desig de luxe; c) d'un perfum car; d) d'una revista porno; e) d'un disc revolucionari.

a) *Il gattopardo*, de Visconti. *A partir d'aquí, el cine serà decadència.* b) Viure infinitament despert. *O així o res.* c) El de l'alfabeguera. *Fa olor de padrina.* d) No n'he vists prou, tot i que solen ser divertits. e) *L'art de la fuga*, de Bach. *Finalment, la humanitat es justifica.*

13.- Digue's quins són els teus mestres universals i per què.

Mestres meus ho són, des d'un angle humà, con-vivencial, a distints nivells i en sentits també distints, aquelles persones amb les quals he tengut un contacte més o manco intens. Ja s'entendrà, pel que he dit abans, per quines m'ha agradat sentir-me influït, per quines altres m'ha horripilat veure que també ho era.

Des de l'altre angle, el de potenciar la meua disposició creativa, ho són tants i tan diversos!: Bach, Proust, Mozart, Vermeer, Dostoiewski, els impressionistes en bloc, els renaixentistes italians, Vivaldi, els interioristes holandesos, Quevedo, Goethe, la majoria dels compositors barrocs, la novel·la picaresca castellana, els picapedrers que aixecaren les esglésies romàniques...I, en una gran proporció, els escriptors amics meus, l'obra dels quals estic en condicions d'entendre i assumir, per raó de proximitat, fins als darrers aiguavessos: Blai Bonet, Jaume Vidal Alcover, Josep Maria Llompart, Jaume Santandreu, Guillem d'Efak, Bernat Nadal, etc., etc.

14.- Repassa els més emblemàtics temps de gaudi/fruïció/felicitat (o sinònims) de ta vida.

Com a gaudi, destacaria l'instant de posseir un cos estimat. Fruïció, l'assumpció d'algun vivíssim plaer estètic que hauríem de relacionar amb l'obra dels mestres esmentats a la pregunta anterior. Felicitat, la que deriva de considerar—sentint-me ben enmig de la gent que necessit per viure—que aquell gaudi, aquella fruïció, aquesta convivència, poden tenir una llarga perspectiva.

15.- Quina relació tens amb les ciències i les tecnologies?

De profunda admiració, des de la distància.

16.- Vora quins savis et voldries haver trobat a l'instant del seu descobriment?

Vora tots ells, si el descobriment fou important i representà un moment estel·lar de la humanitat. Des d'un altre angle, vora el que localitzà Troia, la tomba de Tutankhàmon...

17.- Assenyala amb detall els trets més singulars de la teua sexualitat.

El tret més singular de la meua sexualitat és precisament aquest: que és la meua, la tenc gelosa i no en vull fer part a tothom.

18.- Quines són les pors més quotidianes que practiques?

No practic cap por. Practic, més bé, una espècie d'exorcisme mental per allunyar-les de mi. Però sense massa èxit: algunes pors me condicionen. En especial la que me fan algunes persones i, part damunt tot, la

que m'inspira la mort. Me rebel contra la mort i, en el fons, visc amb l'esperança que es trobi alguna solució per evitar-la. Però que sigui prest, que la vida ja em curteja massa.

19.- Qualifica el provincià, el local, el cosmopolita i l'universal. A continuació, col·loca't.

Provincià: homenet. Local: homoniqueu. Cosmopolita: home en versió snob. Universal: home sençer, amb totes les conseqüències. A continuació, col·loca'm, tu.

20.- Especifica els teus contactes amb tota casta de drogues, i els seus efectes.

En el concepte de droga que ara ens preocupa, no he tengut cap contacte, però m'inspira curiositat. En sentit metafòric, contactes tots i apassionats. Efectes, decisius.

21.- Fes el recompte dels teus objectes de passió.

La pell humana, un llibre, un quadre, un disc. Per aquest ordre.

22.- Conta amb exacte detall a qui o a què has dit/escrit/dibuixat, etc., un "t'estim".

A Na Roser, filla d'Enric i Roser, DNI 36.185.629, per escrit i de paraula. Dibuixant, no m'he atrevit, encara.

23.- Breu (10 retxes 30 x 60) Poètica.

Es pot intentar, sempre inútilment, definir la poesia des d'angles diferents. Des d'un d'ells, te diré que, en aquest instant precís, poesia és un plus de màgia que excepcionalment donen les paraules quan, arrenclades per algú en estat de gràcia, aconsegueixen demostrar que dos i dos no són quatre, sinó cinc.

24.- Escriu, com si ho fessis per a un anunci per paraules, oferint-te.

Home madur amb voluntat d'adolescent i grans projectes de transparència i serenor demana contactes enfervorits per a tractar els seus ocasionals moments de solitud. Ofereix, a canvi, dies d'alegria altament contagiosa i dies de tristesa que no ho són menys. Abstenir-se els tebis.

25.- Apunta cinc paraules que et resultin paradigma:

POETRY

&

SONS

POEMES DE IORGOS SEFERIS

(Esmirna, 1900 - Atenes, 1971)

traduïts per Joan J. Torres Esbarranch

SOBRE UN VERS ESTRANGER¹

¡Feliç qui féu el viatge d'Odisseu!
Feliç si, a la seva partença, sentí, forta,
l'armadura d'un amor, estenent-se pel seu cos
com les venes on bull la sang.

D'un amor d'una harmonia indestructible,
invencible com la música i etern
perquè nasqué quan nosaltres nasquérem
i, quan morim, si ell mor, no ho sabem
ni nosaltres ni ningú més.

Prego a Déu que m'ajudi a dir,
en un instant d'immensa benaurança,
quin és aquest amor.
De vegades, rodejat de terra estrangera,
m'he assegut per escoltar la seva bonior,
llunyana com la remor de la mar
quan es troba amb l'ineplicable tempesta.

I, un i altre cop, es presenta davant meu
l'imatge d'Odisseu, vermells els ulls
per la sal de les onades i pel madurat desig
de reveure el fum que surt de la llar de ca seva

1.- El vers de Joachim du Bellay "Heureux qui, comme Ulysse, a fait un beau voyage".

i el seu ca que envellí esperant-lo a la porta.

Es dreça, imponent, mussitant,
per enmig de la seva blanca barba,
paraules de la nostra llengua
tal com la parlaven fa tres mil anys.

Estén una mà encallida pels ormeigs i el timó,
amb la pell castigada pel vent del nord, la calor
i els gels.

Diries que vol allunyar de nosaltres
el Ciclop gegantí que mira amb un sol ull,
les Sirenes que fan perdre el cap quan les escoltes,
i Escila i Caribdis,
monstres tan complicats, que no ens deixen pensar
que ell també era un home que lluità
enmig del món amb cos i ànima.

És l'immens Odisseu, aquell que inspirà
la construcció del cavall de fusta
amb el qual els Aqueus derrotaren Troia.
M'imagino que ve a explicar-me
que jo també podria construir-me
un cavall de fusta per conquerir la meva pròpia Troia.

Perquè parla baix i amb calma, sense esforç,
diries que em coneix com un pare
o com aquells vells mariners que,
recolzant-se a les seves xarxes,
al temps en què arribava la tempesta i el vent s'enfuria,

em cantaven, en els meus anys d'infant,
la cançó d'Erotòcrit amb llàgrimes als ulls,
aleshores que m'esglaiava enmig del meu somni
quan escoltava la malaurada sort d'Arete
en baixar les escales de marbre.

Em parla de l'insuportable dolor de sentir
les veles del teu navili inflar-se
de records i la teva ànima convertir-se
en timó mentre tu estàs sol,
fosc enmig de la nit i sense nord
com la palla a l'era.

¡Quina amargor la de veure els teus companys
enfonsats enmig dels elements, escampats un darrera l'altre!
¡I com tens la força sorprenent per parlar amb el morts
quan ja no et basten els vius que et quedaren!

Parla... Veig encara les seves mans,
avesades a comprovar si la sirena
estava ben gravada a la proa.
¡Que em facin la gràcia d'una mar blava
sense onades al cor de la tempesta!

RIMA

Llavis, guardians del meu amor que anava a morir;
mans, lligams de ma joventut que anava a fugir;
color de faç perduda en un indret de la natura...
arbres... aucells... caça...

Cos, com el raïm negre al sol ardent,
cos ric del meu navili, ¿cap a on navegues?
És l'hora en què cauen les ombres
i em canso de remoure les tenebres...

La nostra vida cada dia es va desfent.

UN POC MÉS

Un poc més
veurem en flor els ametllers,
els marbres al sol brillar,
riure les onades de la mar.
Un poc més,
pugem encara un poc més.

AQUÍ ACABEN ELS TREBALLS

Aquí acaben els treballs de la mar, els treballs de l'amor.
Aquells que un dia viuran aquí on nosaltres acabem,
quan s'esdevingui que la sang s'ennegreixi i vessi
en el seu record,

que no ens oblidin a nosaltres, les ànimes sense vigor
enmig dels asfòdels,
que orientin cap a l'Èrebos les testes de les seves víctimes.¹
Nosaltres, els que res no teniem, els mostrarem la pau.

El gesmí

Tant si fosqueja
com si clareja,
blanc segueix
el gesmí.

1.- En els antics cultes anímics la sang que vessa de les víctimes reconforta la psique del difunt. Penseu en l'Odissea (X 526-530): "Quan la teva pregària haurà invocat el noble poble dels morts, els oferiràs un anyell i una ovella negres girant cap a l'Èrebos les testes de les víctimes..."

TRES SONETOS

Enrique Juncosa

MATANZA EN HAWAII

Ornamentos: coral salpicas negro;
al sol, destello excelso de platino,
tacto, del mar lumínicos fragmentos
a tu bruna epidermis adheridos.

Lejos, tus extremidades ritmo imponen,
de las doradas dunas, cuando agitas
entre espumas, al compás de las ondas,
saladas éstas, que otras exquisitas.

La aleta emerge, ¡Shark! es tu alarido,
¡Oh ninfa! estela remolino espande,
surcando sangre ya en el arrecife,
no al marfil del diente, global consuelo,
la grupa hincada por tridente, buzo,
de aluminio armado el matarife.

COSMÉTICA EGIPCIA

A José Carlos Llop

Dígito violento arco belicoso
sobre los rojos labios encendidos,
que de mana hambrientos elegidos,
tosco pulsa efebo esplendoroso.

Despegue de cien cisnes es moroso,
de rituales el cénit aprendidos,
deseado premio a dioses decididos,
ardiente lava y volcán tempestuoso.

Por Roma derrotado y un sirviente
en ancho mar, en delicado hilo
de amor enloquecido Antonio gime.

Descompuesto Chanel el rostro esgrime,
nueva loción prueba: Cleopatra miente,
desconsolado llora harén del Nilo.

MUERTE DE OFELIA

Guirnaldas de ranúnculos, tocada
no sólo, pues ortigas, velloritas,
purpúreas flores, toda acicalada,
mientras tú, dedos de difunto, gritas.

Pérfida rama a frente delicada
agrestes trofeos trunca, ya militas
náyade del gimiente arroyo hincada
en huestes de luto que con canto excitas.

Primerísimo de los lirios llanto
última son morada espejo y flores.
De Elsinore fue tu belleza tanto,
en duelo Hamlet y hermano vengadores,
y entre matanza, confusión y espanto
sangre tuya: los más vivos colores.

UN POC MÉS

Un poc més
vatem en flor
eis mantes
hute les ondes
Un poc més
pugem enlars

Arnau Pons

ALGAR:

Saltejant l'esquelet immòbil
veig adesiara el soroll
que la mar

gub gub gub gub gub

regala al viatger desolat,
i davant natura tan
subversiva
resto mut.

Tot reposa, majestàtic,
amb soroll gutural
i es tendeix a un equilibri
horitzontal
de forces anivellades.

“AUTOMME”

Zigzaguejant...
se n'ha anat zigzaguejant,
deixant el rastre
d'una lleu i escamosa boira
—els moixos s'han fet sang—.
Des del carrer s'escolta penibèticament
el xumejar dels casiners prostàtics
i en passant es llegeix
un rètol de propaganda. La Gent,
neuròtica i arterioscleròtica,
crema llibres al carrer.
Apoteòtic!
Les Noies ens esperen al cantó
apoplèctiques,
... un perill ben crític.

(Aliança matrimonial, 1983)

TAULA D'EXERCICIS ÒPTICS

I

LA VIDA FRÀGIL

Les darreres clarors del dia entren, lentes i tardorals, rera els gropollosos vidres del gabinet de l'escriptor i apaguen, amb transparències trencadisses, l'espectacle secret de qualcú que escriu.

II

MANTIS CAP AL TARD

Rera les vitrines del museu d'Història Natural creixen els paràsits. Com roses corcades els ocells volen immòbils dins els núvols falsos del crepuscle. Et mossec amb escandalaria la llengua vora la representació d'un *Archeopteryx*. Cap cant fa ombra a la meua texticulació vora un passadís on els insectes pal es mostren amb l'esplendor d'una mímesi que les pors dibuixen. I de sobte la verda nit.

III ARTICLE CIENTÍFIC

In my end is my beginning

De cap dibuixava aquell virus amb els elements clàssics: una proteïna en forma de foraminífer globulós i polièdric i un ADN dedins amb les singularitats de l'inconegut. Rera els vidres feis horabaixa plàstic: cel cendra, clarors color de crema crua, polsims d'ona a la balustrada del belvedere. Els aminoàcids encenen els seus enllaços d'arcvoltaiques cegueses com si un satèl.lit de focs artificials apagàs amb enlluernaments, eixorcs i regiradors, les delicadíssimes extensions d'esterilitat que tixen unes mans totasoles.

IV GINYS A LES PARAULES

Travessat de lletres, creuat de frases, amarat de sentits: vet ací com el trobaren i no sabia ningú què era o no era: un nummulit dins ambre, qualche esquelet cuneiforme, el souvenir d'una turista deliradora o aquell senyal eixorc d'un foner sanat.

V LA BIBLIOTECA INFINITA

Escenografia exacta de tardor tòpica: La glorieta *sur mer* exhausta, els caminals de laberint tenyits de massa aram, les capçades dels *Brachyton* indespullables, tot el dibuix antociànic del jardí tapat de musiques enregistrades per un ordinador sense corrent i les estàtues del parc vençudes per les processonàries i els verdets de la repetició. Tòxics de temps són aquests llirs topazi lluent que clivellen amb verí (des del fons de la fosca terra de mata i de perfums) aquesta pura ruïna de l'estació. Taques de núvols, d'una teatralitat rococó per mor de les ombres d'un ponent menstrual, s'aferren als vidres d'aquest inviolable gabinet on la lectura, les llàgrimes, el somnieig i la pràctica de les voluptuositats són els treballs de ma solitud en escriptura. Sols deixants dins el buit: just.

B.M.A.

Butlletí Informatiu de la Universitat de les Illes Balears.
POETRY & SONS N°. 4 - Abril, 1986
Dibuixos: Horacio Sapere, **Caps Poètics:** A. Terrón, B. Mesquida.

1) de l'ambigüitat; 2) de la modernitat; 3) del dandyisme.

- 1) Polític, polític, polític, polític, polític.
- 2) Equilibri, serenor, ordre, perdurabilitat, perspectiva.
- 3) Frivolitat, beneitura, narcisisme, superficialitat, pedanteria.

26.- Des d'on i com veus la societat mallorquina?

Des de la seva perifèria, la veig com una societat immadura i encara plena de bubotes, però abocada a un futur del qual m'agradaria formar part molts d'anys.

27.- Què fas els diumenges?

Veig alguns amics, estic amb la família, escolto música, llegesc "El País" —que Déu n'hi do!—, esper amb impaciència els bons resultats del Barça... Això quan no escric, és clar. Quan escric, escric.

28.- Breu definició personal d'aquests mots: Intel·ligència, Països Catalans, Universitat, Avortament, Ecologisme, Spain, Racisme, Matrimoni, Homofília, Educació, Feminisme, Pornografia, Felicitat.

Intel·ligència: el dard que vola cap a acorar-se al centre exacte del món. Països catalans: un amor profund que no sentiria si fos impossible. Universitat: ca tothom, amb urgència. Avortament: un conflicte de drets. Ecologisme: els suburbis d'una ciència molt important. Spain: així, en anglès, una cosa llunyana. Racisme: una actitud universal, un atavisme encara insuperable. Matrimoni: una institució injustament desprestigiada per allò de no anar bé a tothom. Homofílic: una variant de les filies, sempre preferibles a les fòbies. Educació: números vermells. Feminisme: un moviment provocat pels homes que duu camí d'ussumir el nostre mal estil. Pornografia: una exageració i,

com a tal, tot sovint clarificadora. Felicitat: el llumet blau que, camina caminaràs, es destria a les rondalles, mirant el qual, adesiara i de manera fugaç, topes de nas.

29.- Descriu el teu look d'ara mateix.

Un cos que comença a molinar, com algunes parets antigues, i uns ulls on es llegeix el drama de, dia a dia, anar-ho constatant.

30.- Com t'ho fas amb els mitjans de comunicació?

No faig res. Sé que existeixen i que, molt de tant en tant, se m'acosten. Quan això ocorre, procur rebre'ls molt educadament i deixar caure dins la conversa unes mostres del meu fervor i tota la poca xavalla d'intel·ligència que porti per dins les butxaques.

31.- Què voldries que la Història de la Cultura escrivís de tu.

La història de la cultura només parla d'aquells que formen part d'ella. A partir d'aquí, tot allò que digués de mi seria positiu i d'agrair. És un espai dins el qual tenc molts de dubtes que hi hagi un pam quadrat per a mi.

32.- Fes-te un epitafi.

Era una excel·lent persona que, endemés, escribia com els àngels. Vetaquí l'epitafi que, si fossin superables tantes limitacions, voldria merèixer.

33.- Interrogació lliure. Inventa-la i contesta-la.

De què voldries morir?
Si, finalment, resulta inevitable, voldria morir d'una sobredosi de bellesa, la que em provocàs, per aquest ordre de preferències, un cos humà, una actitud, una paraula, un so, una línia, un color...

EL CONSELL BRITÀNIC

El Consell Britànic (British Council), establert el 1934 amb la finalitat de promoure un coneixement més profund del Regne Unit i de l'idioma anglès, així com per fer més estretes les relacions culturals entre el Regne Unit i els altres països, el 1984 va celebrar el seu cinquantenari. Aquesta organització, de caràcter autònom i apolític, registrada com a benèfica i emparada per Cèdula Reial, persegueix el propòsit —com

part de la representació britànica d'ultramar —de promoure l'enteniment i apreciació perdurables del Regne Unit mitjançant la cooperació cultural, educativa i científica amb altres països.

Commemorà el seu aniversari amb diversos actes al Regne Unit i a l'estranger, i pel juny la Reina visità la seva seu a Londres.

Història

El Consell, conegut inicialment com El Comitè Britànic per a les Relacions amb Altres Països, es creà com a resposta a la convicció creixent que molts de països no s'adonaven de tot el que el Regne Unit els podia oferir quant a educació, formació professional, cultura, ciència i tecnologia. L'aleshores anomenada Federació d'Indústries Britàniques acollí molt bé la seva creació, i convengué que el Consell, ja que estava cridat "a complir fins de summa importància per als interessos nacionals, hauria de comptar amb el suport de la indústria britànica": moltes de les aportacions fetes els primers temps foren de valor incalculable, ja que potenciaren el Consell perquè iniciàs les seves activitats. No obstant això, la principal font de finançament del Consell, des dels seus orígens, la constituïren les subvencions estatals, i ho continuen essent.

Per l'octubre de 1940, quan s'atorgà una Cèdula Reial al Consell, ja s'havien establert amb fermesa els principals aspectes de les seves activitats. La Cèdula les defineix de la manera següent:

- 1.- "Donar a conèixer més profundament a l'estranger la manera de viure i la manera de pensar dels britànics, així com promoure l'intercanvi mutu de coneixements i idees amb altra gent";
- 2.- "fomentar l'estudi i ús de l'idioma anglès";
- 3.- "fer possible que estudiants d'ultramar segueixin cursos de formació educacional i industrial al Regne Unit"; i
- 4.- "posar d'altres pobles en contacte més estret amb els ideals i mètodes britànics en matèries d'educació, indústria i govern, fer-los assequibles els beneficis de la tecnologia britànica del dia i oferir-los oportunitats d'apreciar la labor contemporània britànica en les belles arts, el teatre i la música".

Balears

L'Institut Britànic de Palma de Mallorca s'inaugurarà per l'octubre de 1985. Es creà com un projecte conjunt entre la Universitat de les Illes Balears i el Consell Britànic.

L'Institut proporciona cursos de llengua anglesa d'alta qualitat per a la població de les Balears i és un centre destinat a la cultura i educació britàniques.

L'import de la matrícula dels alumnes està destinat al finançament de projectes culturals i educatius, organitzats conjuntament per la Universitat de les Illes Balears i el Consell Britànic.

Nigel McEwen

EL SEGON CICLE D'EMPRESARIALS

Any rera any el ritual es repeteix. En arribar el mes de novembre els alumnes de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials organitzen una "comissió", de vegades conjunta i de vegades composta exclusivament per estudiants, que té com a finalitat incitar les gestions possibles per aconseguir la implantació del segon cicle. Any rera any, en arribar el mes de febrer, el cansament, les orelles que no hi senten i els exàmens desanimen progressivament els membres de les esmentades comissions.

D'aquesta manera, els darrers quatre anys almenys, cada nou curs s'ha començat des de zero i no s'ha aconseguit sortir d'un estrany cercle viciós, sense poder entendre per què no s'atén una demanda tan raonable ni quins són els possibles impediments.

Aquest curs hem començat una altra vegada la peregrinació darrera el desitjat cicle. La comissió es va reunir amb nous i antics col·legues i va reprendre la marxa en part des d'on l'havien deixat i en part des de zero. La comissió s'ha anat reduint per la lògica del temps. Malgrat això, hi quedam els suficients per garantir que la tasca feta fins ara no es perdrà. Crec que es pot afirmar que el final del túnel es comença a entreveure, encara que sigui de lluny.

Els tres mesos que vénen esperam que es manifestin a favor del segon cicle la Junta de Govern de la Universitat, el Claustre i, principalment, el Consell Social. La comissió treballa de debò perquè en el moment de mantenir la discussió no surtin problemes de darrera hora.

Comencem a esser conscientment optimistes i pensem que és perfectament possible que el setembre que ve ja es pugui impartir el quart curs.

Falta esbrinar quina és l'opinió del Ministeri, la postura del qual, ara com ara, resulta excessivament ambigua. Ja ho veurem.

Tomeu Vidal Pons
Empresarials

AJUTS PER A L'AMPLIACIÓ D'ESTUDIS A L'ESTRANGER

CONVOCATÒRIA 1986

ÍNDEX

1. Persones que poden sol.licitar l'ajuda.
2. Característiques de l'ajuda.
3. Condicions
 - 3.1. Temes d'estudi.
 - 3.2. Domini de l'idioma.
 - 3.3. Incompatibilitat.
 - 3.4. Documentació.
4. Selecció de becaris.
5. Obligacions dels becaris.
6. Duració de l'ajuda.

La CAIXA DE BALEARS, SA NOSTRA, davant el desafiament plantejat per les innovacions científiques i tecnològiques del món actual i amb el desig d'aconseguir que la societat balear pugui assolir els nivells de progrés adequats, així com per aconseguir el desenvolupament personal dels nostres universitaris, proposa unes ajudes d'ampliació d'estudis a l'estranger.

1. Persones que poden sol.licitar l'ajuda

Poden sol.licitar els ajuts d'ampliació d'estudis a l'estranger tots els llicenciats i doctors que estiguin lligats a qualque departament de la Universitat de les Illes Balears.

2. Característiques de l'ajuda

L'ajuda cobrirà totes les necessitats de la persona que en gaudeixi, per tal que no tengui altres preocupacions que l'estudi i la recerca, i cobreix:

- bitllet d'anada i tornada, amb avió.
- matrícula a la Universitat que hagi admès el becarí.
- mensualitats de 1.000 \$ fins a una quantitat de 10.000 \$.
- 300 \$ per ajudar a la compra de llibres.
- assegurança de malalties i accidents.

3. Condicions

3.1 **Temes d'estudi.** A la convocatòria de cada any es

donarà la relació de temes que es considerin prioritaris. Per a la convocatòria de l'any 1986 són els següents: Lingüística i Teoria del Llenguatge, Ciències de la Computació, Anàlisi Econòmica, Ciències del Medi Ambient, Agricultura, Filosofia de la Ciència, Tecnologia d'alimentació, Ciències dels Materials i Complexos Organo-metàl.lics.

3.2 **Domini de l'idioma.** Els sol.licitants de la beca hauran de demostrar de manera fefaent el domini de l'idioma de la Universitat on es realitzin aquests estudis.

3.3 **Incompatibilitat.** La tinença de l'ajuda d'estudis a l'estranger és incompatible amb qualsevol altra activitat remunerada.

3.4 **Documentació.** Els sol.licitants de l'ajuda hauran de presentar la següent documentació abans del 30 d'abril del 1986:

- El full de sol.licitud omplert.
- Fotocòpia del DNI.
- Fotocòpia de l'expedient acadèmic.
- Fotocòpia del títol de llicenciat i/o doctor.
- Curriculum vitae** de l'activitat acadèmica i investigadora duita a terme.
- Projecte de l'activitat que volen realitzar a la Universitat o centre de recerca elegit.
- Aval del projecte per part d'un professor-tutor de la UIB.
- Fotocòpia de l'acceptació de la Universitat o centre de recerca que ha d'acollir el sol.licitant.

Tots els documents es presentaran per duplicat.

4. Selecció de becaris

La selecció dels becaris la farà una comissió mixta Caixa de Balears-Universitat de les Illes Balears. Aquesta comissió s'entrevistarà amb els sol.licitants i tindrà cura de comprovar totes les informacions que aporti el sol.licitant sobre la seva personalitat científica. Així mateix disposarà les proves que estimi convenients per comprovar el domini de l'idioma usat a la Universitat o centre de recerca que hagi elegit i acceptat el sol.licitant.

5. Obligacions dels becaris

Els becaris assumeixen les següents responsabilitats:

- 5.1 Elaborar un informe trimestral sobre la marxa de les seves activitats d'estudi o recerca.
- 5.2 El becari s'haurà de preocupar de solucionar la seva situació oficial.
- 5.3 Totes les publicacions que es facin, a revistes científiques o llibres, com a resultat dels treballs duits a terme gaudint d'aquesta ajuda, hauran de fer constar el nom de l'entitat patrocinadora de l'ajut: Caixa de Balears «Sa Nostra».
- 5.4 Una vegada acabat el temps de gaudi de l'ajut, la Caixa de Balears, Sa Nostra, podrà consultar els ex-becaris sobre els temes dels estudis realitzats en el temps de gaudi de la beca.
- 5.5 L'últim informe consistirà en una memòria-resum de les activitats duites a terme durant tot el temps de duració de la beca. Es farà una

avaluació dels objectius que es proposaven en el moment de començar els treballs.

Tant els informes com la memòria final hauran de dur el vist-i-plau del professor-tutor de la Universitat de les Illes Balears.

6. Duració de l'ajuda

La duració de l'ajut és, habitualment, d'un curs. El becari podrà sol·licitar l'ampliació en un altre curs. La comissió mixta serà l'encarregada d'estimar la conveniència de l'ampliació. En tot cas, aquesta es considerarà com a extraordinària i improrrogable a més de dos cursos.

En cas que el becari no compleixi les seves obligacions d'estudi i treball, l'ajut li serà retirat.

L'Obra Social de Sa Nostra i el Vice-rectorat d'Extensió Universitària coordinaran la comissió mixta.

LA CUINA

ARTICLE NUM. 3

EL CONSULTORI

— Confiam, tia Pereta, que veniu disposta a respondre a les consultes que ja vos han arribat.

— Encantada.

— Doncs si ho trobau, comencem immediatament per la primera, que diu:

«Estimada tia Pereta: A la vostra col·laboració del darrer número de l'apassionant "Butlletí Informatiu" de la nostra universitat, fèieu referència a la sopa de la Reina, que és un plat d'alta gastronomia; però ens en vàreu escamotejar la recepta, posant per excusa que exigeix una preparació laboriosa. Pensau que els lectors de la vostra secció no ens resignam a subsistir amb ajuda d'aquesta aberració anomenada "fast food", i, si hem de perdre unes hores dins la cuina, les hi perdem, i bona nit. Ja que ens donau l'oportunitat d'expressar la nostra veu per la via del consultori, vos demanaria que em donàsseu la recepta de tan gloriosa sopa, i si em du feina de preparar-la, va a compte meu. Més temps he perdut preparant els exàmens de les assignatures del vostre confrare, el Dr. Grimalt, i amb resultats no tan substanciosos.

»Ben agraïda per endavant. *Una repetidora.*»

— Benvolguda Repetidora: Lamentant la frustració respecte dels exàmens que s'endevina a través de la teva carta, amb molt de gust t'indicaré com pots preparar la sopa de la Reina, que pot servir de primer plat d'un dinar, i fins i tot sopar, de lluíment.

La base de la sopa és un bon brou, que has de preparar tan gustós i consistent com et serà possible. El pots fer de gallina: l'has de triar adulta i de les de camp, perquè les gallines de granja (dites també de plàstic) no fan bon brou. Un poc de carn de bou t'ajudarà a millorar-lo. Si t'hi agraden, posa-hi herbes aromàtiques, com moradux. Alerta, però, amb les herbes! La selecció i dosificació de les herbes és tot un art, impossible de mostrar a través de receptes.

Dins el brou, hi van una sèrie de components, que poden esser tan varis com ho permeti la imaginació de la cuinera, temperada amb el seny, és clar. Hi ha d'haver, naturalment, les menudències de la gallina, inclosos els ous que pogués dur en gestació, dins l'ouera, que són exquisits. També hi escauen:

a) Pilotetes fetes amb carn de porc o d'altra casta, com de conill.

b) Crostons de panet, que prepararàs així: faràs trossos petits d'un panet, que no serà del dia, els tens

una estona en remull dins llet, els passes per dins ou rebatut i els friges.

c) Trossos de flam salat, que pots preparar de la manera següent: per mig litre de llet, dos vermells d'ou i dos blancs ben rebatuts. Ho juntes tot, hi poses sal i ho remenes bé perquè el líquid resultant sia ben homogeni. La batidora elèctrica et pot esser útil. Aboques la mescla dins un motlo i el col.loques dins una casseroles amb aigua quasi bullent, és a dir, al bany maria, i ho poses tot dins un forn molt fluix: se tracta de mantenir l'aigua molt calenta però sense que arribi a bullir. Pots comprovar si el flam és cuit ficant-hi un escuradents o un bastonet qualsevol (sempre que sia net) i, si surt eixut, vol dir que ja el pots retirar del forn. Un cop refredat, el pots treure del motlo. Si vols que el flam et quedi ben consistent, posa-hi, abans de coure'l, un poc de qualcun d'aquests productes a posta que trobaràs a la botiga amb diverses marques. No facis servir, però, flams de paquet, que solen contenir edulcorants i aromes que t'hi donarien mal gust.

d) Etcètera.

Ja veus que tot plegat exigeix paciència. T'he d'observar, de tota manera, que pots preparar el flam el dia abans i guardar-lo dins la gelera. No t'aconsell, en canvi, que hi preparis les pilotes perquè, segons els higienistes, la carn picada se conserva malament.

— Confiam que aquesta Repetidora (que no diu si ho és d'assignatures o bé de bons plats o d'altres plaers sensibles) haurà quedat satisfeta. Però encara hi ha una altra carta a contestar.

— Sí, ja l'he vista.

— Diguem, doncs, perquè els lectors ho sàpiguen, que procedeix d'una comunicant de la qual només sabem que és catalinera. Més que formular preguntes, expressa opinions sobre la secció i sobre la tia Pereta, opinions, per cert, ambivalents. També emet judicis sobre la nostra universitat. Conté alguna afirmació ben desconcertant: diu que ja fa més de vint anys que és lectora de les "recomanacions psicotècnico-gastronòmiques" de la tia Pereta. ¿Com pot esser això, tia Pereta, si la vostra secció va començar no fa més d'un any?

— Deu esser que indirectament m'ha volgut dir vella.

— Potser. Sospita que, amb la vostra darrera aportació sobre la sopa, atacàveu molt sibil·linament un llibre de primeres lletres titulat *Pus sopa!*, i justament pel fet d'usar, el dit llibre, l'article salat.

— Aquesta lectora catalinera deu esser molt retorçada. Quan el llibret *Pus sopa!* va sortir a llum, vaig tenir ocasió de fullejar-lo; però jur pel meu honor que, en tota la meua darrera intervenció, no el vaig tenir present ni un sol instant. Sobre la qüestió de si, als

infants mallorquins, els hem d'iniciar en la lectura i l'escriptura a través de la modalitat literària o de la col.loquial, no tenc una opinió formada. Crec que són els pedagogs, els qui ho han de decidir.

— Vos critica perquè, quan parlàveu de les pastilles de brou concentrat, no vos decantàveu expressament a favor de cap marca. Ella opina que per a combinar amb carn, és millor la marca de la vaca i, per a cremes i sopes, la de la gallina. Exigeix que vos definiuieu sobre el particular.

— Doncs no la podré complaure perquè no tenc predilecció per cap marca. Procur consumir la que ens molesta més poc amb publicitat.

— Finalment vos demana si no considerau que és millor prescindir de productes tan artificials i tornar al brou natural de pollastre de camp.

— Ai, estimat! Clar que sí; però en el món en què vivim, què hi queda de natural? És tan difícil prescindir-hi de la tècnica i de l'artifici! ¿Què som, jo mateixa, sinó un producte de l'artifici, de la mixtificació i de l'ambivalència del món actual? He d'observar, però, que el pollastre, ni tan sols quan és de camp, no és gaire bo per al brou. És molt millor la gallina, i que no sia massa tenra.

— Hi heu d'afegir res pus, tia Pereta?

— No.

— Fins en tornar-hi, doncs.

Addenda (confidencial): Benvolguda Catalinera: Veig que la tia Pereta fa d'ignorar algun dels vostres retrets, en particular els referents a allò de no limitar-se estrictament a les receptes i entretenir-se en divagacions. Per ventura teniu raó. No ho sé. Hauríem de conèixer l'opinió d'altres lectores i lectors. Per part meua, només vos vull observar que reconec els defectes de la tia Pereta. Un d'aquests és el de voler exhibir massa la pròpia cultura. Oblida el principi de cert autor, del qual és lectora habitual. El principi diu que la cultura és com els músculs: no s'ha d'exhibir, sinó que s'ha de deixar endevinar a través de la roba. Ella exhibeix descaradament tota la cultura que té (sort que no exhibeix res pus). Però jo, que som el responsable d'aconduir-la, no la vull cridar a l'ordre i, si té aquesta flaca, la hi hem de tolerar. Pensau, amiga Catalinera, que la tia Pereta és una criatura sensitiva i vulnerable, que presta la seva col.laboració al "Butlletí" a costa de la seva vocació, que, com ella ha manifestat, és la docència i la investigació. I, tot i que la Cuina s'hauria d'incloure entre les àrees experimentals, encara no ha cobrat un cèntim.

Josep A. Grimalt

De Can Soler estant, als tres dies de gener de l'any IVA

Estimada tia Pereta:

Lectora com som, d'ençà de fa més de vint anys, de les vostres recomanacions psico-tècnico-gastronòmiques, i coneixedora, en conseqüència, del vostre esperit pacífic, he romàs bocabadada amb la segona lectura del vostre article núm. 2 ("La Cuina") publicat a les científiques pàgines del Butlletí de la Universitat Baliarica, que, tot sigui dit, ja no és Civitatis Maioricarum, i això és un presagi perillós, des del punt de vista d'una catalinera com jo. Però tornem al bessó que m'ocupa i preocupa centrat en la qüestió següent: Tia Pereta (i no Pareta, com, segur que amb mala intenció, ha permès fer sortir el felanitxer director del Butlletí), el vostre article suposa una contrària opinió d'un treball de Ramon Bossa (o Bassa?) publicat a la col·lecció "De Mica en Mica" titulat: *Pus sopa! És que, per ventura, discrepau de la utilització de l'article salat en el meritat treball? No és ver que, rera la vostra punyent ironia i el vostre sadisme refinat, s'hi amaga una sofisticada crítica demolidora a l'esmentat pedagog? Vos han pujat, per ventura, els fums i perfums dels companys catedràtics, provinent com sou de la Part Forana?*

Per favor, tia Pereta, recordau que qui perd els orígens perd identitat i retornau a les receptes sense endinsar-vos en "gaudeamus igitur" que res no han fet ni faran per la cuina. Com he dit i escrit estic preo-

cupada per la vostra, diguem-ne..., desviació. Un fet més que em dóna a pensar és la inclusió de la popular anècdota del "rentadits" que narrau com si fósseu una font de saviesa i, en realitat, em recordau els jovenets que em venien darrera a finals dels cinquanta i, per semblar qualche cosa més del que eren, em citaven Freud sense venir a lloc ni a hora.

Finalment, i com a testimoni que el meu crit d'atenció no va més enllà de l'avís amistós i que mantenc el respecte que sempre vos he professat, voldria que m'aclarísseu un dubte: Parlau de "pastilles de brou concentrat, del que venen a les tendes amb diferents marques". Vos sabria greu "banyar-vos" un poc més i definir-vos? Jo, particularment, a les salses que han d'acompanyar plats de carn roja preferesc Starlux (el de la vaca), però, en canvi, quan faig "cremes" o sopes m'agrada més Avecrem (el de la gallina) perquè, encara que no tenguí el gust tan fort i saborós, no és tan salat (em referesc de gust, perquè de preu si fa no fa). En coneixeu d'altres? I, encara més, no trobau més recomanable que el brou sigui de bon de veres i no enllaunat? Ja sé que totes acabam usant les pastilles però, almenys jo, quan escric una recepta a algú sempre dic: i el brou ha d'esser fet amb un quarter de pollastre *campero*.

Tia Pereta, no em falleu pus mai més. Esper la vostra resposta amb el cor estret i, haig de confessar-ho, una mica desencisada.

Una Catalinera

EL PETIT PANOPTIKON

LA UNIVERSITAT: UN PROBLEMA QUE VE DE LLUNY

Just ara, ens preocupa quin ha de ser el paper de la Universitat, en general, i, més en concret, el rol que ha de tenir dins el context de les Illes Balears.

Coneixem la història recent de la creació de la Universitat de les Illes, des del Patronat, passant per la Delegació de la Universitat de Barcelona, fins al sorgiment de la institució, ja amb entitat pròpia.

La discussió, també recent, era sobre si es trobava convenient una universitat a les Illes o, si més no, si no fóra convenient per als indígenes anar a airejar-se al continent o perpetuar l'accés a les aules universitàries de la burgesia, la qual podia permetre's el luxe d'enviar els seus cadells a estudiar a Barcelona o a Madrid o a universitats menys conflictives. En fi, ara i ací, la problemàtica ha avançat, fins al punt de projectar-se, actualment, un campus versallesc a Son Lladó de la

carretera de Valldemossa i que ens plantegem quina especificitat han de tenir els estudis impartits a la nostra universitat.

Tot fullejant premsa a les hemeroteques ciutadanes —per a un treball de documentació històrica sobre la segona república i la guerra civil— vaig topar amb dos articles que plantejaven la problemàtica universitària a les illes, però als anys 1934 i 1935.

Els dos articles pertanyen a la publicació "República", setmanari d'esquerra, òrgan dels republicans progressistes de les illes i que esdevindria, amb la fusió del Partit Republicà Radical Socialista Independent i d'Acció Republicana de Mallorca, òrgan d'Esquerra Republicana Balear, el partit dels seguidors de n'Azaña a les illes. Amb gent com Manuel

REPÚBLICA

setmanari d'esquerra

Redacció i Administració: Plaça Constitució, 120 - Tel. 1178

14 Abril 1934. En el tercer aniversari de la proclamació de la segona República Espanyola, els monàrquics i monarquistas celebren grans festes.

Cirer, Vicenç Tejada, Jaume Comas, Eduard Giner, Joan Trián, Emili Darder, Antoni Ques, Joan Capó, Joan Sancho, Bernat Jofre, Pere Oliver o Francesc de Sales Aguiló.

El dirigia Benet Gaita i Isern, eixí de gener de 1934 a gener de 1936 i es deixà de publicar quan aparegué "Antorxa", diari creat per donar suport al Front Popular a les eleccions de 1936.

Com es desprèn de la lectura d'aquests dos articles—en una espècie de *déjà vu* sobtat—, es plantejaven molts dels problemes actuals: lluita i afirmació del catalanisme enfront del mallorquinisme

col.laboracionista (en un número del mateix setmanari es denuncia el diputat Zaforteza, que al Congrés dels diputats declarava que "los mallorquines no queremos oír las emisiones de radio catalanas"; això no recorda l'afer de TV3 d'ara mateix?); es planteja també la conveniència o no d'una universitat a les illes abans que es creï ambient universitari, etc...

És ver que la història mai no es repeteix, però hi ha vegades que ho sembla.

Ciment Picornell

REPÚBLICA

setmanari d'esquerra

Pedimos el indulto para los sentenciados a muerte por los sucesos de Turón.

ANY II—N.º 75

Palma de Mallorca 13 de Juliol de 1935

PREU: 15 Cts.

TAULA D'ANUNCIS PER PARAULES

- 1.- Immobiliària (cases/ pisos/ xalets/ casals/ platges privades/ pisos africans/ illes/ muntanyes).
- 2.- Serveis (domèstic/ sexual/ traduccions/ d'al-tres...).
- 3.- Estètica (massatges/ sales de bellesa/ saunes...).
- 4.- Classes (particulars/ acadèmies...).
- 5.- Relax.
- 6.- Modes.
- 7.- Contactes (persones/ telèfon/ correspondència/petits bitllets/ cassettes/ vídeos).
- 8.- Objectes (compra/ venda/ llibres/ vídeos/ joies/mobles/ perduts/ trobats).
- 9.- Animals.
- 10.- Borsa de Treball.
- 11.- Diversos (business/ feinetes/ tràfic/ ocasions).
- 12.- Subhastes.
- 13.- Esperit Sant i altres aparicions.

1.- IMMOBILIÀRIA

— Llicenciat en ciències blanques necessita un cul al.lèrgic a qual-sevol gimnàstica, madur i caigut, per a una tesi sobre el comportament de les parts blanques en un medi catastròfic. Imprescindible no

haver usat faixa i una assistència impecable a les classes universitàries. Ani Especulum. Tel. 7624389.

— Traspassem Camerun i Nigèria. Possibilitats experimentatives amb els indígenes. The Termita Company.

2.- SERVEIS

— Rica d'Europa suraria mig Àfrica. Menús de l'etnologia més crua. Sessions de música minimal per a punyetes etiòpiques. Folk d'allò més celta per a afamades perillores. Tel. 7878789. No sé llengües missioneres però entendré qualsevol alenada de fam africana.

— Professora d'escriptures afro està segura d'esser na Grace Jones. Engoliré sense fer mala via tractors, grues i tota mena de maquinàries enormes. Telefonau a la Universitat i demanau per n'Altos Hornos (pseudònim).

— Grafòman tatua ulls de poll, universitaris amb problemes de pell morta i anques impostores. Reticències davant pigmentacions roses i sedes. Impossibile embastades i clapades. De sis a set a la Rambla.

— Meteoròleg practicaria osculació per meteosat. Manualitats

per sismògraf i alenades èdiques. Preferències per Itrakatoas, corrents marins en desprestigi i trons. Tel. 300008.

— Oferesc dúplex, relax, i cuinax vaxcax. Crida'm *toute de suite*, i recorda que la veu és enganosa. The Absun Gnomo Company (40.13.56).

— Jo no som aquesta que tu t'imagines. Dilluns, dimecres, divendres de 6 a 8. Som na Rita Haywort. Sorry. Sofresc fuites, moltes fuites. Magdalena d'es carrer Fort (98.07.14).

— Servei comarcal d'ala delta: especialitat en comunions, claqué, teràpies grupals, manifestacions, fuga de divises, batejos, congressos, golf, concerts For Africa, i altres. Deixa't dur per l'estratosfera. SCAD.

3.- ESTÈTICA

— Te vols amagrir, Estàs grassota? Te surt el greix? No siguis tímida. La Bal farà meravelles del teu greix (20.13.45).

4.- CLASSES

— Curs accelerat de llafí rural: 100 metres, acrobàcies, gladiadors sense escrúpols, sibil·les pretensives i traductores acuradíssimes. Ni pensar-ho lollobrigides, quo vadis i vintenes convocatòries.

— Escapolladora. Classes de "Nova Cuina", de "Decoració Inferior i Transavantguarda", de "Com triomfar dins l'Art Contemporani en 27 lliçons" i de "Cricket d'Oxford". Preus econòmics. Tel. 71 45 87.

— Anaraida. Llicenciada en Llepolies Vicioses per la Universitat de Cutati (EUA), Grec Vibrador Full, Oficina Sinistra, Laboratori de Microbiologia, Català Estàndard, Cova Platònica, Enginyeria Genètica. Classificació XX. Beques especials estudiants. Tel. 23 80 315.

— Professor de bwiti. S'ofereix a hores. Núm. 736.

5.- RELAX

— La somera apallissada espera branca. No retur davant una Minipimer. Pas de nins til·lín i porteres blindades. Tel. 78 91 011.

— Lulú - sessions de lavativa. Experiències positives: Engorgades de Dret Romà, figues de moro, ciències clares i teologies del break. Tovallols un plus per brutes.

— Banys bullents. Noves tècniques de relaxació just importades dels EUA. Nació californiana / Hammà Individual / Massatge Thai / Cok Ruig. Ref. 317.

— Fake. Falsificador de desitjos: especial per a impotència, inapetència, indiferència. Apartat de cor-reus 1.405, Palma.

6.- MODES

— Model universitària. S'ofereix per hores, 20 anys; 1'74 m; 57 Kg. Bellesa neutra. Multiplicació de vols. Experiència en desfildes, foto, vídeo, cinema i cria de cucs de seda. Absteniu-vos-en pobres.

7.- CONTACTES

— Edat Mitjana. Estudiant d'Història Antiga: bella princesa prisionera dins la torre d'un castell de treball cerca cavaller amb

gran cor, primer combat. Imprescindible retrat en *fotomatón*. Ref. 756.

— Parvenus. Som adoradora dels parvenus culturals de la UIB. Us esper. Ref. 7572.

— Concurs per a yuppies. Pedòfils i maltractadors de nadons, absteniu-vos-en en. Ref. 125.

— Ca nuu de Dret cerca dama nua de Biològiques de la mateixa raça: verda, carabassa o vermella com a preferències. Ref. 571.

— Play-boy, estudiant de Pedagogia, voldria llibres i informacions: a) *Índice de colegiales del Mayor de San Idelfonso y Menores de Alcalá*. b) *Causa de la canonización de Margaret de Costitx*. c) *Pozos del Sáhara para adolescentes*. d) *Montessori i la seqüència cultural dels nins amb la Síndrome de Braw*. e) *Balanguera encarnada en profesora pagesa (?)*. Gratificaré. Ref. 212.

— Aparadors Luxury. Tu ens veus i nosaltres no et podem veure. Tu hi poses la intel·ligència i nosaltres la imaginació. Tu tries al catàleg sexe, edat i classe. Només la higiene i el control clínic són més importants que tu. De les 11 del matí a les 12 de la nit. Honesty. Tel. 20 49 063.

— Po.li, Nita i Bel. Som tres buperes que voldríem correspondència amb universitaris de qualsevol cicle per a intercanvis productius. Apartat de correus 1.405, Palma.

— Fotut per fotut. Vull formar grup amb aquesta consigna. Si t'hi atreueixes, tia/tio, vine els dimecres, 14 a 15, bar de Filosofia. Me coneixeràs: adhesiu al pit.

— Glamoroses de la UIB, uniu-vos! Entremig del cútrex, heavy, tecno i avorriment dominant, t'ofereim Wish Book de luxes i delicadeses radical-xic.

— Històries de la CIA a Mallorca, *smog* i pluges àcides. Gratificaré. Ref. 527.

— Els cinc sentits. Relax integral per a universitaris extenuats per exàmens, maldecaps, tensions, crisis, etc. Ref. 752.

— Suors fredes, plaers exquisits, calfreds terribles. Això i molt més us espera si ens enviau una foto sexi i escriviu els vostres desitjos més íntims. TABÚ grup. Ref. 121.

— Curiosos STOP. Necessit per a vídeo-clip antropològic: 1) Malalts mentals. 2) Sàdics alcohòlics. 3) Monstres físics. 4) Nimfòmanes esveltes. 5) Dames amb diamants. 6) Torturadors nats. Ref. 121.

— Manadora/manador. Vull lligar amb cotxe: pega'm un cop segons el teu desig. Ford Sierra, PM- 4875-AT, dilluns, divendres, dissabtes, 22,30, semàfor plaça d'Espanya davant bar Terminus. No te torbis.

— Jove bèstia. Cerca universitari de primer cicle, físic com Arnold Schwarznegger (Mister Univers-Connan-Terminator-Comando). M'entusiasmaria que li agradàs vestir-se amb roba interior femenina per a intercanvi. Intercanvi de ninetes, contes de fades i pistoles d'aigua. Absteniu-vos-en manifestants pro OTAN i pro EUA. Tel. 72 54 31.

— Som nimfòmana i tenc buit el magatzem. Preferències pels "grups de risc". Cridau al club Siddharta i demanau per Azuzein. 27 14 54.

— Bel, estic esgarronat. Em vares deixar més tou que una lavativa de "rottrings". No crec que ho superi. Estic molt acabat. Ajuda'm, Beleta. Tomeu, 25 12 13.

— Si has de mester mà d'obra, dirigeix-te a mi. Te restauraré

com si fossis l'auriga de Delfos. Prepara't per a sensacions fortes. T'agradarà. Peter Fonda, "L'Antilight". 83 91 14.

— Que heu vist en Gener Manila? Encara el cerc. Si algú en sap res, enviau-me tèlex. Cati Cossiol o la jardineria incontrolada. Tel. 87 32 51.

— Pepa Ecos. Amor auricular: escanyada sense mentes. Suporta qualsevol violació de cordes vocals i òrgans de l'oïda. Ronca, gisca, glopeja i romp qualsevol adreç de cafè (experiències amb vidres venecians). Se'n desfà en totes les llengües mortes i vives. Al.lèrgia a l'esperanto. Tel. 67 63 98 12. Contesta TAM-TAM.

— Bel, fes-te mirar el margalidó: Hi vaig trobar grells, mandarines, 500 firmes pro anorèctiques totes i fotocòpies del segon parç de Psicologia Evolutiva. Astora't!

— Col.leccionista d'esqueles. Som una amant dels obituaris, necrològiques, sinistrades de tota mena. Voldria veure material fresc per a intercanvi o compra. Escriu a Montse. C/.Montruy, 43, baixos. Palma.

— *Mort en pebres*. Universitària, 19 anys, per a tesina sobre "L'elegància de la Petita Mort al corpus de Georges Bataille", necessit elegants persones d'ambdós sexes (17-50 anys) per a ritu botànic-zoòfil. No cal experiència de cap casta. Es gratificarà el dret a la pròpia imatge. Gravació de vídeo i possibilitats d'espectacle. Tel. 72 35 43 de 2 a 3. Demana per Anna.

— Sexòloga-psicòloga titulada. Tractament de traumes universitaris, síndromes específiques de l'estudiant, desajustaments, bloquejos, desconcentraments, etc. R. 457.

— Els Amics dels Caminois. Nova Associació per a tu, que estimes la Natura i l'Ecologisme. Per a tu, que vols ampliar el cercle de les teves amistats. Pràctiques del passeig amb professor. Hora-baixes folklòrics amb ball de bot. Sauna mixta. Ref. 753.

— Per al teu plaer, tres universitaris t'esperen al telèfon. Converses intel.lectuals, pomes, matrimonials, etc. Ref. 435.

— Retorna l'Universitari-Sex-Appel. Crida a Joan Antoni. Ref. 572.

— La Línia Tendra. Converses sentimental-fetitxistes i cuio-sexofòniques. Gaudi assegurat. Ref. 756.

— Viuda de 9 anys sense fills, senzilla. Desitja conèixer senyor amant de la llar. Tel. 19 77 00.

— Militant soista. Síndrome de Hamlet. Voldria relacions amb al.lotona atlàntica. No cal preocupar-se pel futur. Tel. 19 86 00.

— Bilingüe, s'ofereix per a treballs delicats i d'ordre intern. Màxima discreció. Absteniu-vos mentalitats imperialistes. Tel. 19 84 00.

— Senyor feudal, universitari i numerari. Exerciria el dret de caixa. Només per a joves bocabadades i dialoguistes. Tel. 10 00 10.

— Senyor de dretes de tota la vida, cerca aliança. Preferible fadrina, de poble i amb terres per urbanitzar. Carrer de la Sobrassada, 1.

— Jove universitari perdut currículum i temps llepant culs. S'agrairà devolució. Carrer de l'Amargor, 13. Palma.

— Senyora respectable, mallorquina. Cerca unió seriosa, estable, amb persona amant de lo nostro. Car-rer dels Pastissers, 8.

— S'ofereix ordenar biblioteques i arxius. Necessit augmentar la meva col.lecció. Carrer de la Rateta, 2. Fora Vila.

— Persona amb dues llengües s'ofereix per a treballs ràpids. Carrer de l'Afaitadora, 2.

— Mediocre de tercera necessita mediocre de quarta per sentir-se important. Carrer del Curri Culum, 10.

8.- OBJECTES

— Canviaria embalum d'incunables per una fotografia de cap a peus de Mary Wilson, doctora de la Facultat de Ciències. Blanc i negre. Tenc la capçalera del llit buida. Adela Horror Vacui. Tel. 66 78 69.

— Vendria novel.la d'argument confús. Només n'he llegit el títol però m'asseguren que és un roman à clef: *Si fossis llançaflames em socorriaries*. Tel. 22 33 446.

— He perdut un clavecí, una perruca i una piga negra. Gratificaré amb diners, senyals de ca i *chinoiseries*. Tel. 032 453.

— Perdut poemari íntim: *La passió sexual d'una universitària lesbica*. Entre Ciències i Filosofia una nit de maig quan els Furnish Time m'enfolliren. Text manuscrit. Es gratificarà. Tel. 72 25 43.

— Venc marcapassos de Corazón Aquino. Està rovelladíssim però pintat pot servir per decorar cambres de bany. Preu: 100 marcs, aprox. Felipe "El Tintas".

— Vídeos pirates sobre engendracions a distància, de gran interès per als impotents, professors menopàusics i, en general, per als amants de la tecnologia. Absteniu-vos-en els rambos, jugadors de futbol i marietes que "ni siquiera". CEAD (39 15 16).

— S'ha perdut un turbant, marca Le Coq Sportif, d'un valor sentimental incalculable. Es gratificarà amb una tassa d'herballuïsa de les muntanyes surenques de Tanzània. Grup Excursionista Maria Antònia Salvà.

— Ja pots adquirir el teu esclau (n'hi ha de tots colors) al Mercat de l'Olivar. Mercat de l'Olivar sempre pensant en el futur.

9.- ANIMALS

— Exemplars únics i últims: Dues gallines entravessades de porcs belgues. Papers en regla i reconegudes per l'Institut For Zoology de Duisburg. (29 14 15).

— La paciència, digué Susana Estrada, té els seus límits. El grup bíblic universitari, amb doblers de la Universitat Balear, vol muntar una sauna a l'àtic de la torre de Mallorca. L'excusa és estar més a prop de Déu i tots ben juntets. Això no pot esser, hem d'acabar amb el terrorisme eclesiàstic. Col.lectiu quinquíus La Santa.

— Compraria pantera experta en pràctiques zoofíliques. Som un universitari d'estrassa que ja no en té prou amb ravanisses i moixets. També em servirien pelicans i altres becs contundents. Tel. 11 22 33 - 068.

— Regal cussa pequinesa. Amants de l'anilicció i cunnilicció, absteniu-vos-en. Tel. (93) 25 30 453.

— Dobermann, ca de bestiar, gos d'atura. De la languueur goutee à ce mal d'être deux. Urgència. Ref. 757.

10.- BORSA DE TREBALL

— Flavia di Lucis necessita un tubista, millor si no és virtuós,

per a la gira africana del grup Turismo Etiòpe. Presentau dossier i fotografies. Informes: 44 13 82.

— S'ofereix especialitzada a empeltar rectors universitaris de figures coll de dama (promoció del 17). L'Esterrossadora de Bell Nou.

— Necessitam una persona queixosa de morenes, per cobrir la vacant de mezzo a la Coral Universitària. Presentau currículum.

— El Sindicat de Rates Destinades a l'Experimentació convoca una plaça de relacions públiques per intercanviar opinions i documentació científica. Preferències per la línia Madonna. SRDAE. 71 23 15.

— Grup de règim sense bàscula necessita terapeuta de bot per a desinflar camelles universitàries amb problemes de panxada de picotes. Mínim 300 Kg.

— Viscosa possiblement bunyolina cerca professor d'arpa abominable. Vics de la carícia. Absteniu-vos-en rapinyadors, arbres sublins i embafades de Famos. Tel. 26 39 48 12.

— Pedicur estufat extirpa durícies incontrolades i pellerofes. Només deixa taquetes, fibretes i quantitats petitíssimes. Tel. 67 823 64.

— Gasetiller. S'ofereix per fer de *negre* de treballs de curs, articles de tota casta, ressenyes, tesines i tesis doctorals. Màxima discreció. Tel. 72 68 14.

11.- DIVERSOS (BUSINESS/FEINETES/TRÀFIC/OCASIONS)

— Cicle de conferències "Lo que hay que aguantar". Dia 12 de gener: "La pornografia al sud d'Àfrica". Centre cultural Manila Import. Interessats, cridau al tel. 38 99 100. Demanau per Gabi.

— Convocatòria de beques per a l'estudi de la influència de la postmodernitat en el conreu de la soia. Ambaixada del Camerun a Biniabeca.

— Semifinals del concurs "Massa Maria per a tan poca cosa". Organitzat pel col.lectiu de professors "Lo fi que empeltà Maria", del Departament d'Història. Dia 7 de febrer. Fil.i Ll.

— Fundació Savieses de la Calma per a l'obtenció de cervelles patriòtiques: donacions seminals, dides (llet, brossat, formatge, iogurt), alt coeficient, glosadors i assistència de comares. Imprescindible la superació del test Ben Plantada. Adreçau-vos a AFSC. Tel. 18 26 42 8.

— Pornògraf del Discurs. Quam magnus numerus Libyassae arenal/ ant quam sidera multa, cum tacet nox./furtinos hominum vident amores. Telefona'm, please. Ref. 759.

— Bio-energia. Maregassa de desig, dubtes de si mateix, frigidetes, solituds. R. 172.

— Telefonòfils Durs. Podem dir-ho tot, atrevir-nos a tot, escoltar-ho tot. Ref. 267.

— El telèfon Hard Core. Cada 15 minuts una veu nova. Ref. 255.

12.- SUBHASTES

— La causa For Africa m'ha afectat molt, m'ha arribat a les parts més íntimes públiques. Crec que subhastaré la meva fava, per col.laborar a la causa per la negritud. Josep Fosc Clar (29 35 14).

13.- ESPERIT SANT I ALTRES APARICIONS

— Si et trobes coremeta (sic), pocacosa, sensepinya, ni ho dubtis, crida com una boja i la nostra llengua de foc et servirà de cresta. Amb una foguerada et farem una madonna. Contactes al carrer de Sant Miquel. La contrasenya és un atac d'epilèpsia fingit.

— Massa sang. Per les teves venes corr més sang de la necessària. Analitza't de la SIDA i si la prova Elisa et surt negativa vine en acció de gràcies a la Creu Vermella.

— Abans de dinar/sopar: si llegeixes aquestes línies pensa en les fams d'Etiòpia. Per pair de gust, col.labora amb Dits Units. Donatius: Caixes d'Estalvis Confederades. Bon profit.

— Busco un home, d'aspecte físic agradable, al qual agradin les feines de casa, bon cuiner, capaç de donar-me la tranquil.litat necessària perquè jo pugui dedicar-me plenament a la meva professió, disponible per compartir amb mi les hores de lleure i satisfer les meves necessitats sexuals sense exigir-ne l'exclusivitat.

Fills possibles si ell se n'encarrega amb tendresa i dedicació sense qüestionar el meu *status* de cap de família i la meua llibertat de feminista.

El conjunt d'aquestes tasques és, per descomptat, gratuït. Fóra preferible, a fi que jo pugui mantenir degudament la nostra llar, que acomplís una doble jornada, i que treballés també fora de casa.

Els candidats interessats hauran d'enviar foto i currículum.

L'edat, així com l'aspecte físic, es tindran en consideració per seleccionar els nombrosos candidats a qui interessi aquesta ocasió excepcional d'expressar la seva autèntica i profunda personalitat d'essers humans, d'individus sacrificats. Kathy. Tel. 67 55 05.

LLIBRES

AYALA, Francisco J., *Genética y variación molecular. La ingeniería genética y el futuro de la humanidad*. Col. "Paraula Dita", Universitat de les Illes Balears, Palma de Mallorca 1985. 67 pàgines.

Aquest és el primer exemplar de la col.lecció "Paraula Dita" de la Universitat de les Illes Balears. L'objectiu d'aquesta col.lecció és recollir per escrit les conferències que han fet a les nostres aules professors

convidats i que pel seu interès puguin superar el fet que la paraula és aire. Això s'ha de tenir en compte a l'hora de llegir. Tothom sap que no és el mateix dir una conferència que escriure-la: malgrat que els textos estiguin corregits, a vegades poden conservar reiteracions pròpies de la comunicació verbal.

Francisco J. Ayala és un genètic evolucionista important. Les seves contribucions estan reflectides en obres de caire general i en multitud de publicacions

científiques. A l'obra que comentam avui s'hi inclouen dues conferències, una entrevista sobre diversos aspectes de la seva trajectòria científica i personal i una selecció dels seus articles científics més importants. Aquesta selecció l'ha feta la professora Misericòrdia Ramon.

A la primera conferència fa un repàs científic del concepte de variació molecular en genètica, des del postulat inicial de Darwin: "cal que hi hagi variació perquè hi hagi evolució" fins als recents treballs sobre l'ADN. Il·lustra amb experiments propis i d'altres autors les referències fetes al teorema fonamental de la selecció natural de R.A. Fisher i parla de les contribucions des del camp de la biologia molecular, amb especial referència a les tècniques d'electroforesi, electroforesi seqüencial i *fingerpointing* que han contribuït decisivament a establir i ampliar els conceptes que es tenen de variació. Analitza, per acabar, els estudis fets amb diverses tècniques sobre la variació de nucleòtids i la seva relació amb la variació genotípica. Fa especial menció dels experiments sobre hemoglobina i immunoglobulina.

La segona conferència és més de divulgació científica que l'anterior, de caire estrictament científic. Fa referència a l'enginyeria genètica com a tècnica de millorament de l'espècie humana i als problemes ètics que comporta.

Sabem que l'evolució ha conduït a la desaparició del 99,9% de les espècies que han existit durant la història de la vida sobre la terra. L'home es demana pel seu futur biològic i s'enfronta al problema des dels punts de vista de l'eugenèsia. L'autor es pregunta sobre la conveniència o no que tinguin fills les persones amb deficiències genètiques. Considera les aplicacions quirúrgiques de l'enginyeria genètica, en un futur pròxim. La selecció germinal de Muller i les seves contradiccions i la tècnica del clonatge completen la visió.

L.M.N.

FERNÁNDEZ BENNÁSSAR, Carmen, *Llorenç M. Duran i Coli. (Inca, 1903)*, Palma: ICE de la Universitat de les Illes Balears, 1985.

Acaba de sortir el quart volum de la col·lecció "Els Nostres Educadors" que publica l'ICE d'aquesta

Universitat. El volum, escrit per la pedagoga Carme Fernández Bennàssar, estudia detalladament al llarg de quatre grans capítols la vida i obra d'aquest educador que és Llorenç M. Duran, nascut a Inca l'any 1903. La seva joventut, les seves activitats docents, els anys de la guerra civil, de la depuració, de la reposició al cos de mestres, les seves activitats a GESA, a l'editorial Duran, així com les aportacions en el camp de la psicologia i la pedagogia, s'analitzen detingudament en aquesta obra.

Un dels mèrits principals, entre d'altres, d'aquest llibre és la reproducció del clima escolar i educatiu dels anys vint i trenta a Mallorca, i de la manera com es va connectant amb els esdeveniments i personalitats d'aquella època: el Museu Pedagògic (1917), la figura de l'inspector Joan Capó, Miquel Porcel, els professors de la nostra Normal procedents de l'Escola Superior de Madrid, la introducció de les idees de Decroly, del test de Binet, les experiències de les colònies escolars, l'aixecament militar, les depuracions, la recomposició de la vida personal i professional que varen haver de fer tants i tants de mestres a les nostres Illes a partir de la guerra civil.

Segurament, a la gran família pedagògica que d'una forma o d'una altra visqué o patí aquells moments o s'hi trobà lligada, el llibre de Carme Fernández, fotografies incloses, els remourà molts de records. Ve, com diu una cançó de Raimon, d'un silenci, del silenci dels vençuts, d'aquells mestres l'única falta dels quals va esser creure que amb una educació moderna i activa contribuirien en al progrés personal i col·lectiu de la societat, d'una societat més justa. Després, com ha dit Melcior Rosselló, hagueren de callar i acotar el cap. Però llibres com aquest ens retornen la seva història, la seva paraula i la dignitat que mai no perderen. Gràcies, Llorenç Duran, gràcies a tots ells.

Ramon Bassa,
Palma, febrer de 1986

Nota.-Quan aquesta ressenya ja estava escrita i en premsa, ens hem assabentat de la mort de Llorenç M. Duran. Sia un petit i senzill recordatori de tan entrançable persona.

JORNADES SOBRE DROGUES

Entre els dies 17 i 28 de febrer, organitzades pel Departament de Dret Públic, a la Universitat hi va haver unes Conferències-col·loqui sobre Drogues dirigides pel professor Gabriel Garcias. Aquesta activitat és una conseqüència de la posada en marxa de la Secció Delegada de l'Institut de Criminologia de la Universitat Central de Barcelona, creada arran d'un conveni subscrit entre la Universitat de les Illes Balears i la catalana pel maig de 1985.

L'èxit de les Conferències es posà de manifest amb el fet que unes cinquanta persones no s'hi pogueren

inscriure perquè ja s'havia cobert el nombre de places previstes al principi, que eren unes cent vint. Entre els inscrits hi havia advocats, funcionaris de la Policia i de la Policia Municipal, membres de la Guàrdia Civil, estudiants de la Universitat, metges, etc.

Per al finançament de les Jornades es comptà amb una subvenció de 300.000 pessetes que concedí el Consell Insular i amb les quotes d'inscripció que abonaren els assistents.

T. P.

LA FAÇANA DE LA UIB

És clar que es tracta de la façana metafòrica; la física, la de pedra, encara no es pot dir clarament quina és, la seva indefinició continua essent una de les seves característiques, és a dir: per motius diversíssims encara la realitat material i quotidiana de la UIB passa d'una mà a l'altra com si es tractàs d'una patata calenta, la famosa patata calenta.

A primera vista sembla com si el MEC hagués dit: "Això de la Universitat és una cosa massa problemàtica, un sac de maldecaps gens agraït. Per tant, arruïem-nos-la!" I la seva responsabilitat econòmica s'ha delegat a les mateixes universitats. Que cadascú se cerqui els duros, han dit...

I heus ací que la UIB, tot just acabada de néixer, com aquell qui diu, ha hagut de guanyar-se les mongetes.

La nostra és una universitat molt jove i, a grans trets, podríem dir que puja bé. La prova és que des dels seus primers moments va fer pactes, va tractar amb els seus veïnats. La pluralitat i quantitat de convenis i acords signats els darrers anys en són una bona prova.

Malauradament, el gruix del pressupost ve de Madrid i per això la UIB es troba subjecta a criteris llunyans i de vegades poc ajustats a la seva precària necessitat.

L'equip rectoral cerca suport en les entitats locals, les institucions que un dia varen dir sí a la UIB, i

de sobte topa amb la política, aquesta substància llefiscosa especialitzada en entrebancs; vet aquí com aquesta universitat nostra es troba actualment una mica engrunada entre un "sí, això està fet" i els "ja ho veurem, s'ha de negociar".

La visió que en treuen els qui de qualche manera no viuen a prop de la UIB i dels seus problemes de cada dia és pobra. Per una banda ens han omplert les orelles d'allò que la universitat està estancada, és caduca, i està mig morta i carregada de "deutes"; per l'altra, les múltiples activitats de la nostra ens fan pensar que no deu ésser gaire cert, això que està mig morta.

I per fi, ens hem de desenganar, la universitat just desperta interès en aquells quatre que la coneixem bé. Ni tan sols als estudiants, que tot just acabats els seus estudis l'abandonen. Just als qui viuen de la Universitat i/o per a la Universitat i als qui esperen quelcom de la seva tasca..., però està bé que sigui així, al cap i a la fi és com la mare del vi, el millor és el pòsit.

Avui, el repte de la UIB no és altre que el de la supervivència i, certament, no tan sols depèn d'ella, aquest fet, o sí? És ben necessària una definició dels poderosos, dels qui tenen la influència i els quartos necessaris, per fer la següent passa. Estaria bé poder allunyar la recerca i la docència universitàries tant dels fòrums polítics com de les intrigues de palau, que, gros o petit el palau, sempre resulten frenades al ja per si lent procés de gestió i gestació universitària.

SAPERK